Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

POLITIEKE SPANNING IN NEDERLAND

Aanneming Statuut nog zeer dubieus

Zal Regering in Kamer vereiste twee derde meerderheid behalen?

(Van onze Parlementaire medewerker in Nederland)

's-Gravenhage. — Na de zeer bewogen zitting waarin gisteravond de Tweede Kamer de besprekingen over het Ontwerp-Statuut voortzette, is de poiltieke situatie in Nederland thans als volgt. Over het algemeen is men in de Tweede Kamer van mening, dat het Ontwerp-Statuut een knap Staatsstuk is, waartegen echter volgens sommige Kamer-leden juridisch enige bezwaren zijn in te brengen.

Waarom, zo vraagt men zich af, moet dit belangrijk Ontwerp-Statuut, voordat de Kamer op zomervacantie gaat, met zulk een spoed afgehandeld worden. Zij achten het aanvaarden van het Statuut op juridische gronden in strijd met hun eed op de grondwet.

De oppositie is geenszins tegen deze regeling met de West. Doch zij acht een juridisch bijschaven van de tekst van het Statuut noodzakelijk.

Daar voor het aannemen van het Statuut een twee derde meerderheid van de stemmen nodig is, valt het te vrezen dat de Regering hedenmiddag nauwelijks met de hakken over de sloot zal komen. Vóór het Ontwerp-Statuut zullen stemmen de P.v.d.A., de K.V.P. met uitzondering van het kamerlid van Ryckevorsel, en de Christelijk Historische Unie, met uitzondering van de heer Schmal. Men rekent op een totaal van 65 voorstemmers. Schat men het aantal Kamerleden, dat aanwezig kan zijn — daar enige leden in het buitenland vertoeven — op 96, dan heeft de Regering 64 stemmen nodig om het Ontwerp aangenomen te zien. Volgens de [illegible]

Men is zich in Nederland zeer wel bewust, dat de psychologische uitwerking als gevolg van deze gang van zaken, in de gehele wereld en zeker in de West, zeer groot kan zijn. Men acht het echter een lichtpunt, dat voor eenieder duidelijk is hoe belangrijk Nederland dit Ontwerp-Statuut acht.

Het is verre van zeker, dat indien de Tweede Kamer hedenmiddag het Ontwerp aanvaardt, de Eerste Kamer er mede accoord zal gaan. Het is zeer goed mogelijk, dat de Senaat uitstel van behandeling zal vragen tot na het zomerreces.

Mocht onverhoopt hedenmiddag in de Tweede Kamer geen twee derde meerderheid voor het Statuut te vinden zijn, dan dreigt een Kabinetscrisis.

's-Gravenhage. — Aan het eind van zijn anderhalf uur geduurd hebbend antwoord heeft vanmorgen minister Kernkamp de Tweede Kamer nog eens met klem gewezen op de ernstige gevolgen van een eventueel verwerpen van het wetsontwerp tot bekrachtiging van het Statuut voor het Koninkrijk. Het in het debat gebruikte woord „ramp" voor dat geval onderschreef de minister ten volle. „Men moet zich geen ogenblik inbeelden, dat de constitutionele beschouwingen in deze Kamer te berde gebracht, overzee in een objectieve sfeer zullen worden bezien. Men zal in Suriname en de Antillen zeer nuchter constateren, dat men dus kennelijk heeft onderhandeld met een partner, die met blijkbaar onverdedigbare of onhaalbare voorstellen kwam, hoewel de indruk was gevestigd, dat de regering en het parlement achter de onderhandelaar stonden.

Ik neem aan, dat men overzee niet zal geloven aan boos opzet, maar het ligt toch voor de hand, dat elk vertrouwen in toekomstige onderhandelingen over wijziging van de Grondwet komt te ontbreken en de sfeer daardoor volledig zou zijn bedorven. Over de internationale reacties spreek ik niet eens, omdat dat voor ons tenslotte niet bepalend kan zijn. In deze Kamer is in dezelfde zaak eens het woord „tijdbom" gebruikt. In geval van verwerping thans zou ik die term niet willen bezigen, maar zeggen, dat bij verwerping ernstig gevaar bestaat, dat in het te vormen lichaam van het hervormde Koninkrijk een sluipend vergif wordt gespoten, samengesteld uit een grote dosis gebrek aan vertrouwen in Nederland, waarvan het Koninkrijk, als het toch nog, maar te laat, tot stand zal komen de schadelijke gevolgen zal blijven ondervinden.

Ik hoop vurig, dat het wetsontwerp zal worden aangenomen met de grootst mogelijke meerderheid."

Recht tot het Hart

— Zolang U lezen kunt, staat de wetenschap der wereld voor U open.

„Les-vlieg-wagen"

Een Milanees ingenieur, de heer Landini, heeft een „les-vlieg-wagen" geconstrueerd, die het leren vliegen zeer zou vergemakkelijken. Wanneer de auto rijdt, dan reageert het vliegtuigje, dat er op is gemonteerd, op dezelfde wijze op de handelingen van de piloot, alsof het vrij in de lucht is. Zo kan men dus zonder gevaar routine in het vliegen opdoen en alle handgrepen goed te pakken krijgen alvorens men zich in een „echt" vliegtuig waagt. Er hebben zich al enthousiaste leerlingen bij Landini aangemeld. Kijkers heeft hij ook altijd genoeg wanneer hij met zijn „les-vlieg-wagen" experimenteert.

Atoomdeeltje van ongekende energie opgespoord

Seattle. — Dr. Marcel Schein, een deskundige van de universiteit van Chicago voor cosmische stralen, heeft op een bijeenkomst van het Amerikaanse Natuurkundige Genootschap medegedeeld, een atoomdeeltje van ongekende energie opgespoord te hebben met behulp van photografische platen, die door een ballon tot grote hoogte waren meegevoerd.

Volgens dr. Schein veranderde het deeltje massa in energie. Deze energie [illegible] Het deeltje had een energie van tienduizend maal millioen volt. Dr. Schein veronderstelt, dat het deeltje een „antiproton" is. Het sloeg in de photographische platen als „een kogel door een pak kaarten". Een proton in het aluminium omhulsel van de platen werd getroffen, waarbij, volgens hetgeen te zien was, het anti-proton en het proton vernietigd werden.

Vermoedelijk werden zij beide in energie omgezet in de vorm van licht, aldus dr. Schein. Het licht veranderde weer in massa, als paren electronen. Dr. Schein is van mening, dat er niet genoeg anti-protonen kunnen worden bijeengebracht voor vernielingsdoelen op aarde. Zij

Statuut aanvaard

Bij het ter perse gaan van dit blad deelt het A.N.P. mede, dat het Statuut heden door de Tweede Kamer met 75 tegen 19 stemmen aanvaard werd.

Tweede Kamer geeft oordeel over het Ontwerp-Statuut

Prof. Romme (KVP) in fel debat met mr. Oud (VVD)

's Gravenhage. — De Tweede Kamer heeft gistermiddag een begin gemaakt met de beraadslaging over het wetsontwerp tot aanvaarding van een Statuut voor het Koninkrijk. Aanwezig waren de ministers Drees, Kernkamp, Beyen en Beel.

Mevrouw A. Fortanier-de Wit (V.V.D.) verklaart, dat haar fractie zich erover verheugt, dat overeenstemming is bereikt. Er zijn gebreken, maar het bereiken van overeenstemming is belangrijker dan het feit, dat het ontwerp niet feilloos is. Het verkrijgen van overeenstemming is niet gemakkelijk geweest. De lange duur der onderhandelingen is geen verlies geweest, omdat men elkander beter heeft leren verstaan.

Spreekster betoogt vervolgens, dat de gezindheid de doorslag moet geven. Zij bepleit de noodzakelijkheid van goede voorlichting van de overzeese Rijksdelen. Van groot belang is, dat de jeugd terzake kennis wordt bijgebracht.

De wijzigingsprocedure, zoals deze in het Statuut is vervat, acht spreekster aanvaardbaar. Een twijfelpunt is voor haar, of art. 218 van de Grondwet de bevoegdheid heeft het Statuut te aanvaarden, of dat Grondwetsherziening nodig is. Een ander lid van haar fractie zal daarop nader ingaan. Door aanvaarding van het Statuut wordt haars inziens het fundament gelegd van het huis, waarin de volkeren van drie landen moeten leren leven en werken. Voor het huis is echter nodig een combinatie van fundament en sfeer. Samenwerking van alle drie delen van het Koninkrijk is daartoe noodzakelijk.

Uitstel was niet nodig

De heer J. de Kadt (P.v.d.A.) is het niet eens met hen, die meenden, dat uitstel der bespreking van het onderwerp nodig was. In samenwerking behoren op de eerste plaats te worden behartigd de handhaving der onafhankelijkheid, de verdediging van het Koninkrijk en de buitenlandse betrekkingen. Het Statuut moet niet specifiek Nederlandse zaken behandelen. Het is niet minder dan een regeling van de samenwerking tussen de Rijksdelen. Hij betoogt, dat men in Suriname en in de Antillen in één Koninkrijk wil zijn. Daarvan moet worden uitgegaan. Zij willen optreden als zelfbesturende gebieden; er is geen sprake van een koloniale status.

Vervolgens gaat hij na, hoe in de nieuwe rechtsorde de samenwerking is geregeld. Hij wijst o.m. op het Rijksparlement, dat uit Nederlandse leden bestaat, maar waar vertegenwoordigers van Suriname en de Antillen aanwezig kunnen zijn, als dat nodig is. Zorgvuldig rekening zal worden gehouden met alles wat uit de Antillen en Suriname komt.

Economisch en financieel onafhankelijk.

Spreker stelt vast, dat op economisch en financieel gebied de Antillen en Suriname volkomen onafhankelijke staten zijn. De West en Nederland willen echter samenwerking. Waar de moeilijkheden liggen, zal men door ervaring moeten leren. Spreker concludeert, dat het Statuut moet worden aanvaard en dat de rechtsorde moet worden beproefd. Dan kan men zien, wat verbetering behoeft. Het Statuut moet gewijzigd kunnen worden en dat op niet te moeilijke wijze; dat is ook in het Statuut vastgelegd. Uit de desbetreffende bepalingen moet niet meer gehaald worden dan erin staat. Spreker geeft als zijn oordeel, dat art. 55 (wijziging van het Statuut) niet afwijkt van het dertiende hoofdstuk („Van veranderingen") der Grondwet. Tijdens de maandenlange onderhandelingen is ook niet gezegd van de zijde van de West, dat onze voorstellen zouden afwijken van de Grondwet. De juiste beslissing is naar sprekers mening het aanvaarden van het Statuut.

Wonderlijke dingen

Mr P. J. Oud (V.V.D.) spreekt een gelukwens tot de regering, dat zij erin geslaagd is overeenstemming te bereiken. Dat sluit niet in, dat hij vol bewondering is voor het beleid van de regering. Dat sluit ook niet in, dat hij zo'n bewondering heeft voor het Statuut. Het is niet feilloos en bevat enige wonderlijke dingen. Met name zegt hij van oordeel te zijn, dat art. 55 betekent het prijsgeven voor een aantal veranderingen in de Grondwet van de 2/3 meerderheid. Hij betoogt, dat hij via wijziging van het Statuut met enkelvoudige meerderheid van het Koninkrijk een republiek kan maken, aldus mr Oud.

Prof. Oud verklaart nog geen bezwaar te hebben tegen het Statuut, maar het kan niet worden aanvaard langs de thans door de regering voorgestelde weg. Het moet gebeuren langs de weg van herziening van de Grondwet. De regering moet van de Kamer niet verlangen, dat zij het Statuut zal aanvaarden in strijd met de door de leden afgelegde eed op het Grondwet.

Mr. Oud wil geen steen rollen op de weg van de regering en doet daarom in de vorm van een ontwerp-motie een oplossing aan de hand, waarin wordt gezegd:

1) Het Statuut behoort te worden aanvaard, zoals het aan de Staten Generaal is voorgelegd.

2) Deze aanvaarding is echter niet mogelijk dan na voorafgaande herziening van de Grondwet;

3) Geeft de regering in overweging in overleg te treden met de Surinaamse en Antilliaanse regeringen, opdat, in afwachting van deze Grondwetsherziening, het Statuut zodanig worde gewijzigd, dat het laatste lid van art. 55 worde gelezen: „Indien en voorzover een voorstel tot wijziging van het Statuut afwijkt van de Grondwet, wordt het voorstel behandeld op de wijze als de Grondwet voor voorstellen tot verandering der Grondwet bepaald".

4) Besluit, de behandeling van het wetsontwerp tot aanneming van het Statuut te schorsen.

Tot zover het voorstel-Oud.

Hierna sprak dr. W.L.G. Lemaire, van wie nader een en ander volgt om eerst prof. Romme, de fractieleider van de K.V.P., te geven, die mr. Oud uiterst scherp aanviel:

Prof. Romme begon met de regering geluk te wensen met het bereikte en (n'en déplaise wat hier vanmiddag is gezegd) het zijns inziens in zicht zijnde resultaat. Spreker heeft goede hoop, ook ten aanzien van de hanteerbaarheid van het Statuut als instrument, zolang de drijvende kracht blijft bestaan: het onderkennen en erkennen van het wederzijds belang.

Het stelt ten aanzien van de hantering van art. 44 van het Statuut een vraag aan de regering. Dit gaat over een eventuele wijziging ener Landsregeling aangaande zeer vitale en de Koninkrijksgedachte rakende artikelen, waaronder de bevoegdheden van

(Vervolg op pagina 6)

Met defensie valt en staat de economische welvaart

Bijdrage van 3 millioen aangenomen

D.P. vindt dat de Antillen nog niet gelijkberechtigd zijn

Willemstad. — Gistermiddag zijn de begrotingsbehandelingen weer voortgezet, tot kwart voor zeven des avonds duurde het voordat de Gewone Dienst geheel was afgehandeld. Maar welk een onvruchtbare gedachtenwisseling daaraan niet is voorafgegaan..... De belangrijkste gebeurtenis uit deze behandeling is wel, dat het amendement Braam, om de bijdrage van de Nederlandse Antillen aan de defensie ad 3 millioen harde Antilliaanse guldens af te voeren, met slechts de stemmen van de DP fractie en Croes (PPA) vóór en de overige statenleden tegen, sneuvelde. Aantekening verdient, dat het lid Vlaun bij de stemming al of niet opzettelijk afwezig bleek te zijn.

Het amendement Braam om de Terna af te voeren werd na het gehouden betoog van Landsminister Karner teruggenomen, ook *Morkos* liet zijn amendement varen, hij zou het nog maar een jaartje aanzien, nu hij een dag tevoren de Landsminister Karner de Terna had horen verdedigen.

Vlaun en *Voges* hadden succes, toen de Regering een amendement van fl. 1000.— overnam om ten behoeve van Little Bay een steiger te bouwen, mede i. v. m. de bouw van het hotel op St. Maarten. Ook werd een amendement van dezelfde heren overgenomen zijnde fl. 10.000.— voor 3 vissersboten. *J. Abraham* verdedigde tevergeefs het opbrengen van fl. 100.000.— voor een welvaartfonds, toch boekte hij succes, want de Landsminister aanvoerende dat het niet in de bedoeling lag een Terna voor de eilanden op te zetten, was bereid PM het artikel op te brengen ten bewijze, dat de steun, die Abraham voor Bonaire vroeg, hem zeker sympathiek was, de heer *Abraham* deelde mede, met de verklaringen van de minister genoegen te kunnen nemen onder aantekening dat hij bij de behandeling van de begroting van Bonaire er nog nader op zou terugkomen.

Speciaal had de heer Abraham aandacht gevraagd voor de ontwikkeling van de zoutindustrie, Bonaire heeft het beste zout, de Antillen kennen hun eigen rijkdom niet, aldus de afgevaardigde.

Mr. I. C. Debrot liet, nadat hij desgevraagd de toezegging van de regering kreeg dat in den Haag met buitenlandse Zaken contact zou worden opgenomen m.b.t. de zeggenschap van de Ned. Antillen in de Caraibische Commissie zijn amendement om één gulden af te voeren schieten.

Staande de vergadering deelde *Landsminister Moreno* de heer Isa mede, dat een nieuwe huurregeling in voorbereiding was.

Ouderdomsvoorziening

De heer *Braam* hield hierna een pleidooi voor zijn amendement om de nood-ouderdomsvoorziening in te voeren, waarvoor hij het oorspronkelijk opgebracht bedrag van f 10.000.— voor studie doeleinden trachtte te verhogen tot f. 165.000.— voor het doen van uitkeringen.

Spr. stelde zich op het standpunt, dat de tijd van het verzamelen van gegevens nu wel voorbij was, veel heeft de RR beloofd, doch weinig werd nagekomen. Hij wenste nu haast te maken met deze maatregel.

Landsminister *F. Eman* verklaarde, dat de RR het amendement niet kon overnemen, wil men een ouderdomsvoorziening hebben, dan moet die niet van een eenmalig karakter zijn, dan dient die voorziening van blijvende aard te zijn.

Het zal nog wel even aanlopen, eer de RR gereed is met de gegevens, maar men is reeds een stap gevorderd, indien de Saten hun goedkeuring zouden hechten aan de door de RR opgebrachte f. 10.000.— dan zou men nog verder kunnen arbeiden aan de regeling, die de Staten wensen.

Verder kwam men met dit amendement niet, omdat Landsminister *Plantz* suggereerde of het geen aanbeveling zou verdienen eerst de defensie te bahandelen. De Staten gingen hiermede accoord en Braam kon aan zijn volgend amendement beginnen n.l. de afvoering van het bedrag ad 3 millioen.

De defentie

Spr. verklaarde dat zijn fractie niet tegen de defensie was, maar spr was niet eerder bereid deze post goed te keuren, dan nadat de definitieve rechtsorde was berekt. Als het eenmaal zo ver is, dan eerst kan men de vraag onder ogen zien hoe groot die bijdrage moet zijn mede i.v.m. de vraag of de bijdrage niet boven de draagkracht ligt van de bevolking en dit weer op grond van de nog te nemen noodzakelijke sociale voorzieningen.

Mr. Debrot merkte op, dat elk volk ook streeft naar beveiliging van die rechtsorde. Spr. citeerde voorts uit de notulen van een statenvergadering, waarin de heer Jonckheer m.b.t. de defensie had verklaard, dat de definitieve rechtsorde betekent een volledige autonomie. Spr. vroeg zich af, wat men onder die volledige autonomie verstaat, dat is een rekbaar begrip, aldus spr. Dient men daaronder te verstaan dat er geen ambtbaren meer worden benoemd door de Kroon?

Of betekent de volledige autonomie, dat tijdperk, waarin geen koninkrijkszaken meer bestaan. Spr. stelde twee vragen aan de heer Jonckheer, hij vroeg hem of de DP de natuurlijke plicht van elke burger erkent om het vaderland te verdedigen met zijn goed en bloed; voorts of de DP. erkent, dat de Antillen als deel van het Koninkrijk de plicht hebben bij te dragen in de kosten van defensie.

De heer Jonkheer kon de eerste vraag bevestigend beantwoorden, aan het antwoord van de tweede vraag verbond hij de restrictie, dat een en ander in overeenstemming moet zijn, met de draagkracht van de bevolking en dan alleen nog maar indien de noodzaak zich voordoet. Hierop wilde mr Debrot natuurlijk weten, wie die noodzaak bepaald, ook vroeg hij af of de heer Jonkheer niet inzag, dat indien de NA deel uitmaken van het Koninkrijk, tevens de plicht bestaat om voor het Koninkrijk de defensie te verzorgen. De heer Jonkheer erkende deze verplichtingen weliswaar, maar hij voegde er haastig aan toe, dat de

(Vervolg op pagina 5)

Na achtste Tour-etappe

Wagtmans opnieuw in de gele trui

Angers. — Na enkele dagen rust in de Nederlandse gelederen heeft Wout Wagtmans weer eens voor "vuurwerk" gezorgd. In de achtste etappe werkte hij in één klap een achterstand van 7 min. 52 seconden in het algemeen klassement op de leider Bobet weg en stak zich opnieuw in de gele trui.

In deze etappe van Vannes naar Angers over 190 km. ging het duivels hard. Voor de Belg Debruyne, die in een sprint van veertien man vóór Wagtmans over de eindstreep flitste, werd een gemiddelde snelheid van 42,5 km. per uur genoteerd. Aanvankelijk trokken er na enkele kilometers vier renners tussen uit: Guerinel, Van Breenen, Pianezzi en Crocitorti, even later door vijf anderen gevolgd. Na 59 km. kregen de vluchtelingen gezelschap van een ander groepje, bestaande uit vijf man, bij wie Wagtmans. De kopgroep van veertien man had een voorsprong van 2 min. 45 seconden op Dotto, Kebailli en Tonello en 5 1/2 minuut op het peloton. Veel wijziging kwam er niet meer in het strijdbeeld en de sprint moest tenslotte de beslissing brengen.

De uitslag was: 1) Debruyne (België), 2) Wagtmans, 3) Meunier (Frankrijk Noordoost-Centraal), allen in 4 uur, 27.4 seconden; 9) Van Breenen; 21) ex aequo het grote peloton, waarin Klaas van Est, Wim van Est; 8.) Nolton; 82) Faanhof; 84) Maenen; 88) Suykerbuyk; 89) Voorting.

In het algemeen klassement staat Wagtmans eerste met 43 uur 20 min. 7 seconden, gevolgd door Bobet en Kohlet resp. op 1 min. 2 seconden en 1 min. 19 seconden. Wim van Est staat tiende.

In het algemeen ploegenklassement is de Nederlandse ploeg een plaats gezakt en staat thans op de vijfde plaats achter Zwitserland, Belgie, Frankrijk (Noordoost-Centraal) en Frankrijk.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)

DEINING IN DE AETHER-RAAD

Leden van Radio Advies Raad distancieren zich van advies

Willemstad. — Negen leden van de Radio Adviesraad hebben een schrijven gericht aan Mr I. C. Debrot, Voorzitter van de Raad, met het verzoek de inhoud ter kennis te brengen aan de Landsminister voor Verkeer en Vervoer, de heer J. Pauw. Bedoeld schrijven uit Arubaanse kringen geboren, is op te vatten als een minderheidsnota. Gisteren was de tekst van de minderheidsnota in ons bezit, rustige beschouwing leert ons, dat terzake de berichtgeving in de pers, met name die in de „Amigoe" en „Beurs-Today", gelijk wij reeds eerder konden vaststellen, de conclusies van de „Amigoe" de juiste waren.

Motie van wantrouwen tegen voorzitter?

De leden verklaren in de minderheidsnota, dat zij reeds eerder met nadruk naar voren hebben gebracht, dat zij de opvatting van de meerderheid niet deelden en zich aangesloten bij het standpunt van de Arubaanse leden van de Radio Adviesraad en het Bestuurscollege van het eilandgebied Aruba. Deze laatsten vertegenwoordigen de stromingen van bovengenoemd eilandgebied en verklaarden geen bezwaar te hebben tegen een tweede omroep op Aruba. De ondertekenaars van dit request onderschrijven deze opvatting.

Immers, op Curaçao is reeds bewezen, dat het aanwezig zijn van een tweede omroep dusdanig stimulerend heeft gewerkt, dat de activiteit van deze sinds enige tijd merkbaar is gestegen en dat de kwaliteit van haar programma's is vooruitgegaan.

Om deze redenen menen zij, dat het verkeerd is een beslissing over de hangende aanvrage voor een jaar uit te stellen. Voorts heeft het bestaan van Radio Hoyer bewezen, dat met enige actie en door gezonde concurrentie de advertentie-markt zich heeft verworven, de bestaande omroep niet minder dan voorheen aan betaalde propaganda voert.

Hetgeen op Curaçao is gebeurd, zal zeker ook op Aruba geschieden. Een tweede omroep zal stimulerend op de eerste werken, terwijl beiden zich moeten inspannen om de kwaliteit op te voeren teneinde zich ten opzichte van het critische publiek te handhaven.

Uiteraard staan ondergetekenden erop, dat alle mogelijke waarborgen de requestrant worden gevraagd, teneinde misbruik of niet goed gebruik der vergunning in welke vorm dan ook te voorkomen.

De Regering neemt dan ook met het verlenen van de vergunning geen enkele risico op zich, indien zij de vergunning aan strenge voorwaarden onderwerpt. De Regering zal daarentegen het luisterende publiek van Aruba met het verlenen van de vergunning een goede dienst bewijzen en het zal de verplicht van de nieuwe vergunninghouder zijn te bewijzen, dat het vertrouwen in hem gesteld niet beschaamd wordt.

Tot zover de minderheidsnota, welke ondertekend was door de volgende leden van de Radio Adviesraad: de heren R. C. van Haaren, H. Oduber, Lt. E. H. van Reés, F. de P. Wever, C. A. de Jager, T. S. Cuales, G. Eman, Eerw. Pater M. J. Brada en Mevr. A. Lampe—Lampe. Wij merken hierbij nog op, dat de laatstgenoemde 4 leden niet aanwezig waren op de op 18 Juni jl. gehouden vergadering van de Raad.

Advies.

Op 7 Juli jl. heeft voorzitter mr I. C. Debrot de brief doorgezonden aan de Landsminister, waarbij hij aantekent, dat hij zich met de hoofdgedachten en de conclusie, als in genoemde nota vermeld, kan verenigen. Zoals bekend was mr I. C. Debrot door uitlandigheid verhinderd bedoelde vergadering bij te wonen.

Interessante conclusies

Zoals wij reeds berichtten, kwam de Radio Adviesraad op 18 Juni jl. bijeen in het Cultuurcentrum om het verzoekschrift van de heer Albert Maximiliaan Arends uit Aruba, waarin deze om een vergunning verzocht tot het exploiteren van een radiostation op het eiland Aruba, te behandelen.

In bedoelde vergadering, welke van 14 tot 16.30 uur duurde, werd — gelijk wij reeds wisten te vermelden — met meerderheid van stemmen besloten de Landsminister te adviseren de concessie **niet** te verlenen, met dien verstande, dat over een jaar, nadat bekeken is hoe de radio-omroep op het eiland Aruba zich heeft ontwikkeld, de aanvrage opnieuw in behandeling te nemen. De op die vergadering aanwezige Arubaanse leden, t.w. de heren Wever, Oduber en De Jager, gesteund door de „Curaçaose" leden Van Haaren en Van Rees, stemden toen tegen dat advies.

Het interessante geval doet zich nu voor, dat niet een minderheid, doch een meerderheid uit de Radio Adviesraad zich verklaard vóór het verlenen van een concessie aan de heer A. M. Arends voor het exploiteren van een radio-omroep op Aruba. De Radio Adviesraad bestaat uit negentien leden en van deze 19 hebben nu 10 (de negen van de „minderheidsnota" en de voorzitter) zich uitgesproken voor een tweede zender op Aruba.

Naar wij even voor het ter perse gaan van dit nummer vernemen, zou het in de bedoeling liggen van enige leden uit de „nieuwe minderheid" om een spoedvergadering van de Radio-Adviesraad aan te vragen.

Toen weer anders

Het is misschien ook interessant hier te releveren, dat enige maanden geleden, bij de behandeling van het verzoek van de heren Hemstreet, McBurney, Van Eyck en Peeren tot het exploiteren van een radiostation op Aruba, het Bestuurscollege van Aruba de Radio-Adviesraad liet weten, dat er géén behoefte bestond aan meer dan één radio-omroepstation op Aruba.... Naar wij vernemen, was de raad toen (d.i. ongeveer zes maanden geleden) ook eenstemmig van oordeel, dat het hoogst ongewenst was in het aanvangsstadium der ontwikkeling van de radiolomroep op Aruba meer dan één vergunning op Aruba te verlenen....

Motie van wantrouwen

Met belangstelling zien wij de verdere gang van zaken tegemoet, temeer daar wij gisteren van enkele leden van de Radio-Adviesraad hebben vernomen, dat het niet uitgesloten kan worden geacht, dat tegen de voorzitter van de Raad, mr I. C. Debrot, een motie van wantrouwen zal worden ingediend. Op welke gronden deze motie steunt, is ons voorhands nog niet bekend.

MULO EXAMENS

Willemstad. — Voor het M.U.L.O.-examen werden gisteren 19 candidaten geëxamineerd:

Voor het A-examen slaagden 16 candidaten t.w.:

Héctor Jorge Suares, August Ludwig Tjon Kwan Paw, Norma Benito Serberi, Mijrna Rufina de Windt, Jacoba Caridad Cecilia Snijder, Iris Violeta Valeriaan, Elsa Rosary Vinck, Charles Joseph Martijn, Oswald Albert Virginia, Mees Visser, Ronald Stanley Vlet, Adriaantje Lena de Vos, Richard Donald de Vries, Orlando Riedewald Wiebers, Adelberto Eleuterio de Windt en Dionisio Alex Stanley Winklaar.

Aan allen onze hartelijke geluk wensen.

EEN GOEDE BEKENDE OP CURACAO

Willemstad. — Op doorreis vertoeft voor enkele dagen op Curaçao de heer Rene Abrams, Surinamer van geboorte, die na een studie-reis met aansluiting daarop zijn verlof in Nederland heeft doorgebracht. De heer Abrams is agent van de Fatum (De Nederlanden 1845) in Suriname met de functie van chef de bureau. Hij is door zijn maatschappij gedurende zijn studie opdracht en verlof, afgevaardigd naar de feestelijke opening van het nieuwe Fatum-kantoor. Gedurende zijn kort verblijf op Curaçao zal hij met de directie van de Fatum alhier besprekingen voeren. Zijn echtgenote blijft nog enige tijd in Nederland. De heer Abrams is op Curaçao geen onbekende. Bij de C.P.I.M. was hij in 1938 in dienst en heeft in Suffisantdorp gewoond. Hij logeert voor de enkele dagen, dat hij op ons eiland vertoeft in het Piscaderabaai-hotel. Op Curaçao heeft hij vele kennissen en vrienden ontmoet, die hem het zo aangenaam mogelijk willen maken. Wij wensen de heer Abrams prettige dagen toe op ons eiland. Morgen vertrekt hij naar Suriname.

Promes terecht

Willemstad. — Naar wij vernemen is de 18-jarige Promes, wiens vermissing wij enkele dagen geleden meldden, weer in de ouderlijke woning teruggekeerd. Deze jongeman heeft een tragische gebeurtenis ondergaan. Leren wilde hij graag, toen zijn Vader zijn leergeld niet meer betaalde, wilde de jongeman toch doorleren. Hoe het ook zij, van kwaad en waarschijnlijk uit nood werd het erger en al spoedig kwamen de kleine diefstalletjes. Hiervan betaalde de jongeman zijn schoolgeld. Toen hij echter werd gesnapt, stuurde men hem van school. Het schijnt, dat de examentijd hem heeft aangegrepen en hij verdween. Later heeft hij nog wel een keer opgebeld waarbij hij vertelde weg te gaan. Hij is nu echter in de ouderlijke woning teruggekeerd.

Uitreiking diploma's aan 92 leerlingen

CPIM-Bedrijfsschool gonst van activiteit

Emmastad. — Hoewel de Bedrijfsschool van de C.P.I.M. nog niet geheel gereed is en men nog druk bezig is met het afbouwen van de praktijklokalen en de aanleg van wegen rondom het gebouw, gonsde het gisterochtend in een der lokalen van activiteit. Niet minder dan 92 leerlingen waren daar bijeengekomen om, na een succesvolle beëindiging van hun opleiding in het oude schoolgebouw, hun getuigschriften officieel in ontvangst te nemen.

Om 9 uur voegden zich bij de leerlingen de Adjunct-Directeur, Dr Ir R. Flachs, de leiding en de leraren van de Bedrijfsschool, vele toekomstige afdelingschefs van de leerlingen en de, aan de school verbonden, sociaal werkster Mevr. v.d. Meulen, waarna de bijeenkomst door het hoofd van de school, de heer J.M van Engelenburg officieel werd geopend.

Dr Ir Flachs die namens de directie van de C.P.I.M./C.S.M. het woord nam, begon met te zeggen, dat hij van de gezichten van de geslaagden de blijdschap kon aflezen met het behaalde resultaat. Deze dag, waarop het zwoegen bekroond werd met het halen van de eindtreep, betekent voor ieder van de leerlingen een mijlpaal in zijn leven. Het diploma zal het maken van een carriere in het bedrijf vergemakkelijken, hoewel van nu af aan voor ieder van de geslaagden geldt, dat hij op eigen benen staat en dat het van zijn bekwaamheid en loyaliteit zal afhangen hoever hij het brengt. De leerlingen van de bedrijfsschool genieten het grote voorrecht dat zij na de school geen werk behoeven te zoeken. De deuren van de C.P.I.M. staan voor hen open, zij kunnen zo van de schoolbanken in een wereldbedrijf worden opgenomen. Dat brengt echter ook de verplichting mee zich met volle energie in te zetten voor het bedrijf en voor een goede collegiale omgang met mede-werknemers. Op deze wijze zal ook de erkentelijkheid getoond kunnen worden tegenover maatschappij en leraren voor de genoten opleiding en faciliteiten. Met het uitspreken van zijn gelukwensen besloot Dr. Ir. Flachs zijn toespraak.

Hierna was het de beurt aan de leerlingen om een voor een naar voren te komen en hun diploma's uit handen van de heer van Engelenburg in ontvangst te nemen. Hieronder waren 20 leerlingen van de tweejarige, 21 leerlingen van de driejarige en 51 leerlingen van de opleiding speciale cursussen. De drie beste leerlingen van iedere groep werden voor hun prestatie beloond met een boekenbon, welke samen met het diploma aan ieder van hen door Dr Ir R. Flachs werden overhandigd.

Deze leerlingen waren:

Groep 2-jarige opleiding: C.A. America, D. L. E. van Uytrecht en G. R. Nicolaas.

Groep 3-jarige opleiding: R.L. Veeris, P.J. Simon en M.J. Schotborg

Opleiding speciale cursussen: H. W. Schotborg, A.H. Sluer en R.F. Monsanto.

Onder luid applaus van alle aanwezigen namen zij het diploma en de boekenbon in ontvangst. Vooral de leerling H.W. Schotborg die van alle groepen het hoogste aantal punten wist te behalen werd door zijn medescholieren hartelijk toegejuicht.

Tot slot dankte de heer van Engelenburg de Directie en de afdelingschefs voor hun belangstelling waarin hij een teken zag van de waardering voor het werk van de bedrijfsschool en voor de ijver en de vakliefde van de leerlingen.

De leerling R.L. Veeris sprak hierna namens alle leerlingen nog een kort dankwoord waarbij hij de hoop uitspraak dat de Bedrijfsschool van de C.P.I.M. moge groeien en bloeien tot voordeel van de jeugd van Dushi Corsow.

Van de 92 leerlingen die geslaagd zijn, zullen er 89 geplaatst worden in de bedrijven van de C.P.I.M., 1 leerling heeft een betrekking aanvaard bij het Gouvernements Laboratorium en 2 leerlingen zullen hun opleiding in Nederland voortzetten.

Van de Curacaose sportvelden

Maccabi organiseert jubileum-tournooi volleybal

Willemstad. — Voor het Jubileumtournooi van de club Maccabi hebben zich 12 ploegen opgegeven, die na loting als volgt zijn ingedeeld:

Groep I: Jan Thiel, Combinatie en Kwiek.

Groep II: Sithoc, Asiento II en MBS Parera.

Groep III: Asiento I, P.O.C. en MK Suffisant.

Groep IV: Maccabi, St Thomaskring en MLD Squadron.

Deze groepen spelen onderling een halve competitie en de winnaar van elke groep plaatst zich in de finale. De voorwedstrijden vinden plaats op Dinsdag 20 Juli en de finale op Woensdag 21 Juli as .op de banen van de Sportclub „Asiento" te Negropont. Aanvang 20 uur precies.

De finale zal verspeeld worden volgens het zg. „knock-out"-systeem. Bij de voorwedstrijden wordt gespeeld „best of three" en in de finale „best of five".

Programma voor Dinsdag

Om 20 uur Combinatie — Wiek (1); Asiento II — Marine basis (2); P.O.C. — Suffisant (3).

Om 20.45 uur Sithoc — Asiento II (1); Jan Thiel — Combinatie (2); Thomaskring — Squadron (3).

Om 21.30 uur Asiento I — P.O.C. (1) Maccabi — Tohmaskring (2); Kiew — Jan Thiel (3).

Om 22.15 uur Maccabi — Squadron (1); Asiento I — Suffisant (2); Sithoc — Marinebasis (3).

De nummering achter de te spelen wedstrijden corresponderen met de banen, waarop bedoelde partijen gespeeld worden

FEESTWEEK IN BARGE'S BAD

Willemstad. — Op Zaterdag 24 Juli a.s. bestaat Barge's Bad Sport Club 5-jaar. Om dit eerste lustrum niet ongemerkt te laten voorbijgaan, besloot het bestuur van de club om een feestweek te organiseren, die inhoudt „indoor" en „outdoor games" met als waardig slot een knal fuif in de club op het Rif.

Op Zaterdagavond 17 Juli a.s. begint men de verschillende spelen o.a. met tafel-tennis, biljart, domino, kegelen volleyball, basketball en lawn tennis Het programma ziet er als volgt uit wijzigingen voorbehouden

Zaterdag 17 Juli, Lawn tennis, Hr Lourens v/s Jesurum en Bennett Hinds v/s Braitwaith.

Maandag 19 Juli, Basketball om 7 uur, twee dames ploegen tegen elkaar en om 8 uur, twee heren ploegen. Om 9 uur kegelen.

Dinsdag 20 Juli tafel tennis Zephrin v/s Dorthalina en Haseth v/s Armstrong van 9 tot 10 uur kegelen.

Woensdag 21 Juli: Basketball om 7 uur tussen twee dames ploegen en om 8 uur tussen twee heren ploegen. Om 9 uur, kegelen. Het programma wordt verder nog aangevuld.

Het bestuur van de club bestaande uit de heren; F. Genaro voorzitter, C. Paula, secretaris. O. Benneth Hinds, Penningmeester. D. Haseth, tennis commissaris. . Nieuwkerk, Basketball commissaris. R. Rodriguez, tafel tennis commissaris en A. Alfonso algemeen commissaris feliciteren wij hartelijk met het bereiken van het eerste lustrum.

Om de Curaçaose kampioenschappen

Willemstad. — Voor de tweede maal heeft Mevr. Hofland, als niet geplaatst speelster, een geplaatst speelster geslagen. In een schitterende en spannende wedstrijd heeft zij gisteren gewonnen van Mevr. Montijn, zeer onverwachts, met 4—6, 6—4, 9—7. De halve-finale heren tussen Ramon Pimentel en Henk Rudolph won eerstgenoemde met 6—2, 6—2, 6—4.

Hedenmiddag vindt de laatste halve finale plaats tussen Hugo Berharts en Hugo Bakhuis.

60 Kleuters spelen van hun Patrones Bernadette

Een feest van onbevangenheid

W'stad. — De kleuters van de Bernadetteschool op het St. Martinuscollege hebben toneel gespeeld. Zondag, Dinsdag, Woensdag en Donderdag van deze week „verschenen zij voor het voetlicht", zoals dat bij echte toneelspelers heet, en omdat ze nu eenmaal echt toneel gespeeld hebben, zullen we dat gewichtige woord ook maar gebruiken voor de kleuters van de Bernadetteschool.

Ze hebben gespeeld over Bernadette, de Patrones van hun school, het meisje dat Maria zag. Dit jaar kwam dat mooi uit, want dit is Maria-jaar en daar doet iedereen wat extra's voor, en waarom zouden de kleuters van de Bernadetteschool dan achterblijven?

Ze hebben dan ook hun best gedaan: 60 sterretjes uit de „hoogste" klas: een Bernadette, een moeder, een vader met een grote pijp in zijn mond en een pracht van een pet op zijn hoofd. Een burgemeester met een hoge hoed die de acteur tweemaal zijn normale lengte gaf. Een agent van politie met al zijn gezag in zijn sjako van glimmend rood metaal papier. Een molenaar, die voor meerdere duidelijkheid zijn beroepskleding van Pillsburymeelzakken vervaardigd had en deftige dames, die de heer Dior zeker in de categorie „New look" had thuis gebracht.

En dan het schone Onze Lieve Vrouwke, dat met verheugende veelvuldigheid in haar groje verschenen!

Het was verrukkelijk onbevangen en tien tafereeltjes lang 60 kinderkens op hun best. Daarom hebben al de groten die de overdekte speelplaats vulden, en meer nog kleinen, zich geen ogenblik verveeld, ja, zich kostelijk geamuseerd, want wat is grappiger, wat is bekoorlijker, dan een toneel vol kinderen op hun argeloze, onbevangen best?

Wat deze voorstelling van anderhalf uur door 60 kinderen van 4 - 5 jaar aan werk betekend heeft voor Zuster Meletinia — die het stuk bovendien schreef — en haar trouwe helpsters, daar zullen we wel nooit achter komen. Maar dat dit een van de hoogtepunten was van ons kleuteronderwijs in de Antillen, laat weinig twijfel over....

En om na deze zorgeloze blijheid nog even zorgelijk te zijn: dit is onderwijs dat nog steeds zonder Gouvernementssubsidie gegeven wordt.... Usque quando?....

Paters uit Suriname worden gehuldigd

Willemstad. — Op Woensdagavond 21 Juli a.s. vindt ter gelegenheid van het verblijf van de Eerw. Paters Redemtoristen uit Suriname, een varieté voorstelling plaats in de J.P.F.-club. Deze staat onder auspiciën van een comité uit het Suffisantdorp met aan het hoofd Mevr. J. Grunberg. Op deze avond worden de Eerw. Paters door de Surinaamse gemeenschap op Curaçao gehuldigd. Het programma vermeldt enkele voordrachten, declamaties, zang, muziek en tableau. De opbrengst van deze avond komt ten bate van het Missiewerk in Suriname. De toegang tot deze voorstelling bedraagt slechts *f.* 1.- per persoon, aanvang 20.00 uur. Het belooft een genotvolle avond te worden, waarbij de aanwezigen, die nog geen kennis hebben gemaakt met de Eerw. Paters hiertoe de gelegenheid krijgen.

In de wetgevende vergadering van de provincie Buenos Aires is een wetsontwerp ingediend tot de bouw van een triomphboog voor president Perón in de stad Evan Perón.

23 spelers voor de strijd tegen Nederland uitverkoren

Willemstad. — Naar wij vernemen heft de C.V.B. de volgende spelers aangewezen voor de centrale training voor de grote wedstrijden tegen het Nederlands Elftal op Zondag, 25 Juli en Donderdag 29 Juli. Uit deze spelers zal het elftal worden samengesteld.

Doelverdedigers: Hato, Trinidad en Paulina. **Achterspelers:** Matrona, Kwidama, De Lannoy, Agatha en Canword. **Middenspelers:** Adoptie, Giribaldi, Vlinder, Koolman, en Chatlein. **Voorspelers:** Heiliger, Schoop, Gomez, Bicentini, Bernadina, Petronella, Jansen, Krips, Carido en Daal.

Het is nog niet bekend in welke opstelling de beide ploegen tegenover elkaar zullen komen te staan. Mogen wij de volgende voorspelling maken?

De opstelling?

Doel: Hato; Achter: Canword, Matrona; Midden: Vlinder, Adoptie, Koolman; Voor: Heiliger, Gomez, Bicentini, Bernadina, Jansen.

Doel: Steiger; Achter: Tebak, Oldenthal; Midden: Bisbrouck, Terlouw, Klaassens; Voor: van der Kuil; Bennaers; Bleyenberg; v. Beurden; Dillen.

CVB benoemt commissie voor de Nederlandse elf

Willemstad. — Het bestuur van de Curaçaose Voetbal Bond heeft een commissie in het leven geroepen om de bond bij te staan bij het aanstaande bezoek van het Nederlandse Elftal en om de gasten op het Albert Plesmanvlieghaven te verwelkomen.

De „Nederlands Elftal Commissie" bestaat uit de heren D.L. Capriles (NABLO), J.E. Mauricio Jr., J.A.A. Sprock, W. Lambij (C.P.I.M., J.C. Viejou (Oud-Voorzitter C.V.B.) I. Moreno en A.A. Lieder.

Voorts vernemen wij nog, dat de Nederlandse sportgasten aanstaande week Vrijdag, 23 Juli, om ongeveer 11.00 uur des avonds op het Plesmanvliegveld worden verwacht.

In verband met het feit dat de ploeg en officials in het Hotel C.P.I.M. te Emmastad zullen logeren moet het als niet uitgesloten worden geacht dat de Sportclub Asiento het een en ander zal doen om het de sport-broeders naar hun zin te maken op „nos dusji Corsouw."

Komen naar Curaçao

Willemstad. — Met de „Adonis", die op 22 Juli as. te Curaçao wordt verwacht, bevinden zich de navolgende passagiers: Mevr. J. M. Martens--Kaspers en 2 kinderen en de heer F. L. Neppèrus.

Op de „Baarn": Sgt-Maj. L. J. Hordijk, Sgt J. Schenk, heer J. B. Pietersz en Sgt D. J. Sont.

Op de „Willemstad", die op 25 Juli as. hier wordt verwacht, bevinden zich Mevr. M. Went—Timmer en zoon, heer S. J. Smit, heer J. Tims, fam. J. R. Jas—Martinez, mevr. A. van Daalen—Veerman en dochtertje, fam. M. van der Feen—de Vries, mevr. W. G. Frohn—Faas en 2 kinderen, mevr. H. A. Roos—Prijt en 2 kinderen, mevr. M. J. Beaujon—van der Laan en 2 kinderen, mevr. H. V. A. Jessurun Pinto—de Windt, fam. F. J. Beers—Nossent en zoontje, mevr. M. W. de Neef—Luitink en zoontje, mevr. C. H. Dekker—Servaas en 4 kinderen, mevr. M. Bos, mevr. A. Lieshout—van Klaveren, heer A. A. P. van Halderen, heer F. Beyderwellen, fam. A. J. M. Poppe—Suykerbuyk en dochter, fam. C. Pijl—de Bruin en dochter, fam. H. Meij—Bannenberg, mevr. B. Näfzger—Janssen en 2 kinderen, mevr. J. A. Dees—Bosselaar, mevr. W. A. Lassing—Henrich en 2 kinderen, fam. A. C. Bollaard en zoon, fam. W. J. Aarts en zoontje en voorts nog 15 manschappen van de Marine.

Voor Aruba: mevr. P. van Dorst—Fokke en 4 kinderen, mevr. T. G. J. Sloots, mevr. E. B. Meijering en zoontje en mevr. H. J. Boekkooi—Nieuwendijk en zoontje.

Rijsttafel

Emmastad. — De maandelijkse rijsttafel in de Club Asiento is voor de maand Juli vastgesteld op Zondag, 18 Juli a.s. Voor de liefhebbers zal er gelegenheid zijn mee te doen aan deze uitgebreide tijsttafel 's middags tussen 12.00 en 2.00 uur ' avonds tussen 7.00 en 9.00 uur.

Lima, stad van Santa Rosa en Martin de Porres

Kerk met biddende ambassadeurs op feest van Amerika's patrones

Lima. — Wij moeten thans schrijven over een heilige. Van alle belevenissen, die wij tijdens ons verblijf in Perú ondervonden, is die van het bezoek aan het huis, waar Santa Rosa geboren werd en de hermitage in de tuin, waar zij haar heilig leven leidde, ons het meest bijgebleven. Het is hachelijk over heilige zaken te schrijven, omdat men er zelf zo ver van af staat en omdat de krant uit haar aard alleen een spiegel is van het vluchtige, dat in een etmaal gebeurt, en nauwelijks meer. Maar wij zouden ons willens en wetens onttrekken aan een belangrijk gedeelte van onze taak datgene mede te delen, wat ons in de dagen van ons bezoek aan het schone en onvergetelijke land van de majestueuze Cordilleras de los Andes boeide. En waarom ook zouden wij wèl schrijven over de „vaderlijke mozo's", de senssia's, de millionnairs, de krantenmensen, de taxi-chauffeurs en señorita Perú, terwijl wij zouden zwijgen over haar, waarnaar jaarlijks op 30 Augustus, de dag van haar dood, heel Lima uitloopt en tot wie alle ambassadeurs van de nieuwe wereld gedurende de novene, die aan haar feest voorafgaat, in de kerk komen bidden?

Peruaanse reis-impressies
door
A.G. Jansen
V1 (slot)

De beeltenis van Santa Rosa, die het beste haar trekken weergeeft. Schoonheid, doch tegelijk strengheid en ascese tekenen zich op dit gelaat af, dat zich een leven lang van de wereld afwendde.

En ook het verhaal is zo simpel. Vanuit ons hotel belden wij de Spaanse Dominicanen van de Rosa-parochie aan de Avenida Tacna op en vroegen de broeder of hij iemand wilde roepen, die Engels, Frans of Duits verstond. Er kwam een pater aan de telefoon, die uitnemend Frans sprak en die zeide ons gaarne de volgende morgen te zullen ontvangen. Wij hadden geluk gehad. Want de Spaanse Dominicaan, die ons de andere dag aan de poort van het Santuario de Santa Rosa verwelkomde was niemand anders dan pater Tomás Tascón, promotor van de zaak der heiligverklaring van de Zalige Martin de Porres, de grote voorspreker in de hemel van heel de gekleurde bevolking van Perú en van de gehele wereld. En dat hij ook een perfect en accentloos Frans sprak, kwam hierdoor, dat hij tien jaar lang had opgetrokken met de voorlaatste Generaal van de Dominicaner Orde, Pater Gillet.

Hier stond een wieg

Hij nam ons mede naar een kleine ruimte, die als kapel was ingericht, en zeide niets anders dan: op de plaats waar het altaar staat, werd Santa Rosa de Lima geboren. En toen dachten wij aan Curaçao, waar een parochie aan de grote Dominicaanse heilige werd toegewijd. En wij dachten aan een stad in het Zuiden van Nederland Sittard, aan de poort van het mijngebied gelegen, waar Santa Rosa sinds jaar en dag vereerd wordt als nauwelijks elders ter wereld, uitgezonderd Lima zelf. Wij dachten aan de enorme processies, die daar jaarlijks optrekken naar de genadekapel op de Kollenberg en de wereldse feestelijkheden, die er op haar feestdag aan verbonden worden. En wij vroegen onszelf af: zou wel iemand van die honderdduizenden, die in de loop der jaren naar dit heiligdom van Santa Rosa, duizenden mijlen van Lima verwijderd, pelgrimeerden, geweten hebben, in welk deel van de wereld hun grote heilige geleefd heeft en waar zich het huis en de tuin bevinden waar deze vrouw zich door een barre ascese op de hemel voorbereidde?

Maar wij, die zo dikwijls naar de Kollenberg optrokken en deelnamen aan de verering van de grote heilige, wij bevonden ons thans op de gezegende plaats, waar zij het levenslicht zag en haar heldhaftig aardse leven begon.

Het altaar stond in een hoek van het vertrek. Daar werd zij geboren, zeide pater Tascón nog eens, toen hij zag hoeveel indruk dit moment op ons maakte.

„A la luz de esta ventana"

Wij togen naar een kleiner vertrek aan de achterzijde van het huis. Hier woonde zij als jong meisje, teruggetrokken van de wereld en hier beoefende zij haar eerste strenge verstervingen. Wij doopten onze hand in een klein wijwatersbakje, hetzelfde dat Rosa gebruikte wanneer zij in en uit ging om ter kerke te gaan bij de Dominicanen van San Domingo. En dan zagen wij al die dingen, waarover wij lazen in de beschrijvingen van haar leven. De ongemakkelijke stoel, die haar zo weinig diende, omdat zij het grootste deel van haar leven staande of knielende doorbracht. Twee pelgrims uit Arequipa, jonge gesluierde vrouwen, raakten devotelijk het glazen schrijn aan, waarin de reliquie werd bewaard.

En hier stond het Maria-beeld, waarvoor zij bad. En hier was het venster, in het licht waarvan zij het naai- en borduurwerk verrichtte, dat haar moeder haar opdroeg. „En este lugar y a la luz de este ventana hacía labor Sta Rosa", lazen wij op een bord bij het venster. En hier was de plaats waar zij haar sponde vol stenen en boomstronken legde om wakende en zich kastijdende haar hart te verheffen tot God in de uren, waarin anderen door een verkwikkende slaap krachten voor de nieuwe dag vergaderden.

Grote schoonheid

Pater Tascón wees naar een reliekschrijn aan de muur tegenover het beeld van de Moeder Gods. Het bevatte een ijzeren staaf van ongeveer 40 cm. lengte. „Die sloeg zij in de muur boven haar hoofd", fluisterde de pater", om er haar haren aan vast te binden en zich op die manier te dwingen tijdens het gebed staande te blijven." Een ander schrijn bewaarde het crucifix, dat zij zelf gemaakt had en dat zij achter had geplant in de tuin, waar zij later voor zich zelf een kleine kluis bouwde.

En toen zagen wij een oud schilderij. Het stelde de heilige voor na haar dood. Een vrouwengelaat met half geloken ogen, dat een grote schoonheid verried. En vanaf dat ogenblik manifesteerde zich aan ons de hele omvang der heldhaftigheid van deze grote Limanese uit de eerste decennia der Spaanse overheersing. Zij heette Isabella naar haar tante die meter van haar was. Maar haar moeder, die eens een roos in haar wieg vond en reeds lang door de schoonheid van haar kind was getroffen, zag hierin een teken en noemde haar van af dat ogenblik Rosa. Een naam, die het kind later door de Moeder Gods hoorde bevestigen. Zo heette zij Rosa van Flores, doch zij noemde zichzelf Rosa de Santa Maria.

Zij wist van zich zelf, dat zij schoon was. En toen zij op een leeftijd kwam, dat de jonge mannen naar haar begonnen te kijken, knipte zij haar haren af en wreef piment in haar ogen om haar oogleden te doen zwellen. Zij waste haar gezicht en handen met kalk om haar tint te bederven. Maar naderhand, toen het gevaar dat zij uitgehuwelijkt zou worden, was geweken, liet zij haar schoonheid terugkomen om niets te verraden van de pijnen die zij door haar kastijdingen onderging.

Uiterlijk klein voor de wereld

Op zulk een ogenblik staat men voor het mysterie van de heiligheid. Niemand zal ooit kunnen begrijpen, hoe de kachten van de Hemel in deze vrouw gewerkt hebben. Want uiterlijk bleef zij klein voor de wereld en deed zij weinig grote dingen. Dat werd wel ontroerend gedemonstreerd door een brief, die nog in haar kamertje bewaard wordt, en waarin zij Doña María Uzategui, de echtegenote van Gonzalo de la Masa verzocht haar een stuk chocolade te zenden om weer iets aan te sterken na de zware verstervingen, die zij zichzelf had opgelegd

Plaats genoeg.....

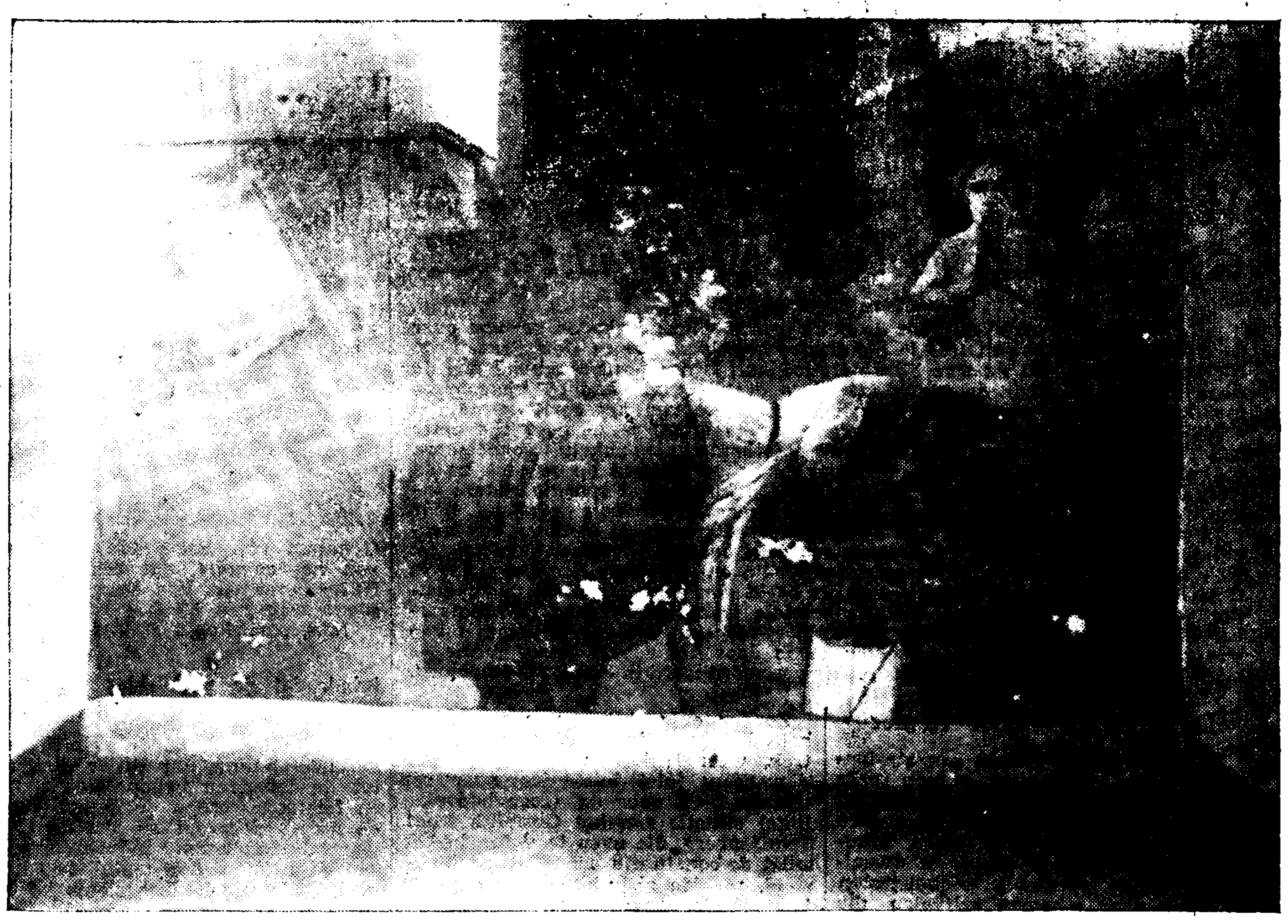
En dan wandelden wij in kleine processie achter pater Tascón de tuin in.

Daar zongen de vogels en stonden de geraniums in bloei. En daar vonden wij, geheel achter in de omsloten hof een kleine uit aarde opgetrokken hut in een glazen schrijn. De kluis, die Rosa zich met de hulp van haar neef bouwde om er met God alleen te zijn.

Wij wrongen ons door de nauwe ingang van nog geen meter hoogte naar binnen. Zo vernederde het heilige meisje zich, dat zij als een dier moest lopen om in en uit te kunnen gaan.

Wij stonden in de enge ruimte. Er was nauwelijks plaats voor twee personen. Toen men Rosa eens zeide, dat zij haar kluis te klein had gebouwd, antwoordde zij: Er is plaats genoeg voor God en voor mij! Wij hoorden buiten de vogels zingen. Rosa's levensbeschrijvers vertellen, dat zij als een andere Franciscus, vaak met de vogels meezong om Gode welgevallig te zijn. Het is moeilijk voor een twintigste eeuwse mens te bedenken, dat in deze ruimte van anderhalf bij één meter een vrouw, drie honderd en vijftig jaar geleden, de hemel verdiende op zulk een wijze, dat zij reeds vijftig jaar na haar sterven werd heilig verklaard. Wij hechten in deze rumoerige en luidruchtige tijd vaak meer waarken, die zij verpleegde), zoals zij Christus noemde.

En daar hing ook het schilderij van het Kind Jezus, dat volgens de

De plaats waar Santa Rosa zich iedere nacht enkele uren rust gunde, is door een muurschildering aangeduid. Deze kamer bewoonde zij, alvorens zij haar eigen gebouwde kluis in de tuin betrok.

legende opgekeken zou hebben toen zij Het aansprak. En Dat nog steeds opkijkt tot op de dag van vandaag. En ook ons aankeek toen wij voor de altaartombe stonden.

Naar San Domingo

Wij verlieten het „Santuario de Santa Rosa" en liepen de weg naar de kerk van San Domingo, dezelfde die de heilige iedere morgen ging als zij het heilig Misoffer wilde bijwonen. Daar vonden wij het altaar met de grote reliekschrijnen van Santa Rosa, Martin de Porres en Juan Masias. En onder de tombe het marme-

El clavo, de ijzeren pin, die Rosa in de muur sloeg om er haar hoofdhaar aan vast te binden en op die manier tijdens het gebed in staande houding te blijven.

te aan grootse manifestaties en loudspeaker-redenaars in stadions en op versierde pleinen. Maar wij missen het element van rust, de stilte, waarin heiligen gevormd werden

deze put. Thans schrijven de pelgrims de gunsten, die zij van de hemel willen verkrijgen op een briefje en werpen dat eveneens in de put, in de hoop,

Put der verhoringen

Buiten wachtte ons de glimlachende pater. Zijn gezicht drukte precies uit wat hij even later zeide: er is niet veel voor nodig om heilig te worden. Een hutje, nauwelijks groot genoeg om er wat pluimvee in op te bergen. En natuurlijk ook wat wilskracht en genade!

Hij ging ons voor naar een diepe put, die droog lag. Toen wij over de rand bogen, zagen wij duizenden kleine briefjes op de bodem liggen. Wij vroegen wat dit te betekenen had. Rosa, aldus onze gids, droeg een ijzeren ceintuur met scherpe punten om haar middel. Zij maakte die met een slot stevig vast en wierp de sleutel in dat hun beden door de voorspraak van Santa Rosa verhoord mogen worden. En toen zeide hij: nu gaan wij naar de kerk.

Relieken

Wij gingen de hoofdingang binnen van de eerste kerk ter wereld, die aan de „Roos van Amerika", zoals de schrijfster Sara Maynard Santa Rosa noemt, werd toegewijd. Daar vonden wij het altaar met de relieken. Een ellepijp, hoofdhaar, een kruisje, dat zij altijd bij zich droeg en de ring, die zij als het symbool beschouwde van haar innige verbintenis met „El Doctorcito" (het „Doktertje" voor de zie-

ren beeld van Rosa, dat Paus Clemens IX, die de Zaligverklaring uitsprak, aan de kerk schonk.

Aan het zijaltaar aan de Evangeliezijde was het Misoffer nog aan de gang. Daar troonde boven het tabernakel het miraculeuze Maria-beeld, dat Karel V ten geschenke gaf, en dat eens tot de heilige gezegd had, dat haar naam voortaan Rosa zou luiden. Aan dit altaar worden dagelijks van zes uur 's morgens tot één uur des middags onafgebroken H. Missen gelezen. En hier komen de ambassadeurs van alle staten van de nieuwe wereld bidden gedurende de novene die aan het feest van Santa Rosa voorafgaat.

En toen wij alweer in het portaal stonden, vertelde pater Tascón ons, dat Kardinaal Juan Gualberto ..., de aartsbisschop van Lima eenieder met excommunicatie bedreigd heeft, die reliquieën van de heilige uit de kerk wegneemt en verder over de wereld verspreidt.

„La tumba más grande"

In het claustrum van het ... Dominicanerklooster hebben wij, alsof al deze ervaringen ons nog niet voldoende het besef hadden bijgebracht, dat wij ons op heilige bodem bevonden, nog de graftombe gezien, waarin het lichaam van Santa Rosa in vroeger tijden begraven is geweest. Daarop stonden haar eigen woorden gegrift: „Hago donación de mi Cuerpo a mis Hermanos Dominicos, y pido les la limosna de su sepultura". En daaronder de getuigenis van de grote Mello Franco: „Esta es la tumba más grande de América". En in dezelfde grafkelder de tombe, waarin het lichaam van Martin de Porres rustte, en een altaar op de plaats waar hij stierf.

Verering

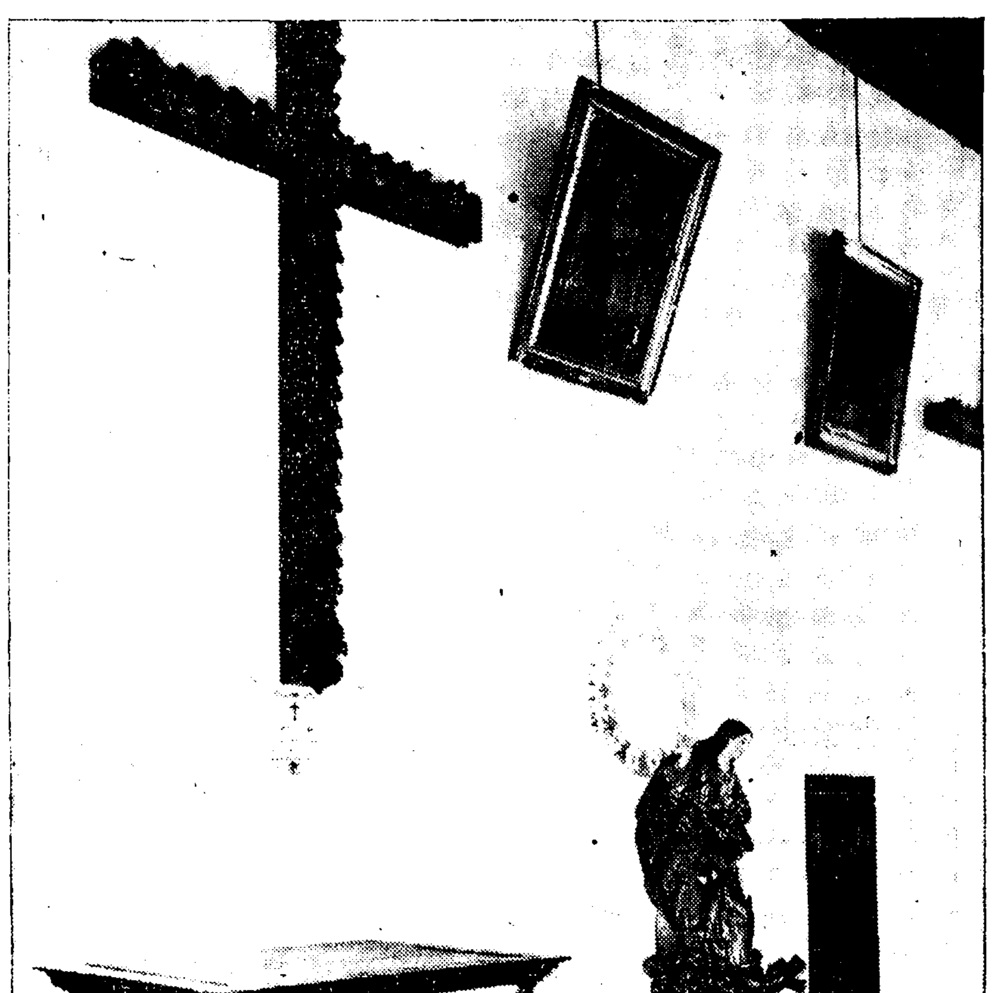
En al deze, geheiligde plaatsen zijn gedurende het hele jaar het middelpunt van een grote verering van het Peruaanse volk. Iedere 30e van de maand vinden in de kapel van Santa Rosa plechtigheden plaats. Op 20 April de geboortedatum van de heilige, ontvangen alle kinderen, die het levenslicht aanschouwen, haar naam, terwijl aan de armen op die dag kleding wordt uitgereikt.

30 Augustus, de dag die door de Kerk als de feestdag van de heilige is bepaald, trekt een geweldige processie met grote luister door de straten van de stad. Het Santuario en de kerk van San Domingo zijn dan 24 uur lang zo vol met biddende gelovigen, dat men er nauwelijks in of uit kan. Overigens komen ook veel bedevaartgangers van buiten de grenzen. Z.H. de Paus heeft nimmer nagelaten de devotie tot de grote patrones van Amerika, de enige inheemse, die tot de eer der altaren verheven is, aan te vuren. Zo bestaan in de Verenigde Staten twee grote bureau's, die de verering van Santa Rosa propageren

Het andere Lima

Toen wij ons nadien door de straten van de stad hotelwaarts begaven zagen wij Lima anders, dan de dagen daarvoor. Het was niet alleen meer het nieuwe centrum der Spaanse cultuur, de hoofdstad, die het oude Cusco der Inca's overvleugelde, en de grootste Zuidamerikaanse stad aan de Pacific werd, maar ook de heilige stad, de stad waar Amerika's patrones leefde en stierf, de stad van Martin de Porres, de Dominicaanse lekenbroeder, die als kleurling een grote verering geniet, de stad van de heilige aartsbisschop Torribio, de heilige Franciscus Solanus en de zalige Juan Masias. De stad tenslotte van El Señor de los Milagros, de wonderbaarlijke muurschildering, waarvoor het gelovige volk ieder jaar in October te hoop loopt.

In dit Lima, op heidense bodem gesticht, door de conquistadores en hun opvolgers te eigen bate uitgebuit, en tot een moderne en wereldse millioenenstad uitgebouwd, heeft ook het heilige een eigen en voorname plaats, die nimmer door iets anders kan worden ingenomen. Met deze ervaring hebben wij het vluchtige beeld, dat zij ons in een betrekkelijk kort verblijf van de Peruaanse hoofdstad konden vormen, afgerond. De herinnering daaraan zal ons bijblijven zolang wij leven.

In het kruisvormige reliekschrijn aan de muur bevindt zich het crucifix van ruw hout, dat Santa Rosa zelf maakte en in de tuin achter haar ouderlijke woning plantte. Rechts daarvan het beroemde schilderij, dat, naar algemeen wordt aangenomen, haar gelaatstrekken het best weergeeft. Onder links in een glazen schrijn de stoel, die Rosa op haar kamer gebruikte. Daarnaast het Mariabeeld, waarvoor de heilige altijd bad.

Benavente overleden

Madrid. — De toneelschrijver en Nobelprijswinnaar Jacinto Benavente is na een ziekbed van enkele weken in de leeftijd van 87 jaar te Madrid overleden. Benavente, die vroeger beheerder van een circus en zelf ook clown was, schreef ongeveer 160 toneelstukken. In 1922 werd hem de Nobelprijs voor letterkunde toegekend.

Wordt Martin de Porres spoedig heilig verklaard

Pater Tomás Tascón O.P., promotor van de zaak der heiligverklaring van de Zalige Martin de Porres, die wij in Lima mochten ontmoeten, deed ons de zeer beangwekkende mededeling, dat Martin de Porres naar alle waarschijnlijkheid binnen twee jaar heilig verklaard zal worden. Tot nu toe heerst de opvatting, dat deze zalige, die een kleurling is en een zeer grote verering geniet, niet gecanoniseerd zou worden.

Martin de Porres, een Dominicaanse lekebroeder, werd negen jaar vóór Santa Rosa gedoopt door Antonio Polanco, dezelfde priester die ook Rosa het doopsel toediende. En Torribio, de heilige aartsbisschop van Lima, diende beiden het H. Vormsel toe.

Een heiligverklaring van Martin de Porres zal niet nalaten grote vruchten van godsdienstzin af te werpen bij de gekleurde volkeren over de gehele wereld, die deze Dominicaner lekebroeder als een der hunner beschouwen.

Basiliek van Lisieux ingewijd

Parijs. — Dezer dagen zijn de plechtigheden van de inwijding der nieuwe Theresia-basiliek te Lisieux begonnen. Meer dan zestig bisschoppen uit de gehele wereld en minstens zes kardinalen hebben hieraan deelgenomen. De twintig altaren in de basiliek zijn door evenzovele landen bekostigd; afgevaardigden uit deze landen zijn eveneens bij de inwijding aanwezig geweest. De paus had kardinaal Feltin, de aartsbisschop van Parijs, tot zijn afgezant voor deze gelegenheid benoemd, maar heeft aan het einde der plechtigheden zelf per radio zijn zegen uitgesproken.

De eerste steen van de basiliek, een der grootste kerk ter wereld met haar grondoppervlakte van 4500 vierkante meter, werd in 1929 gelegd. In 1932 werd de crypte door mgr. Magloine ingewijd. Tijdens de oorlog werd de bouw onderbroken. Het geheel is nog niet voltooid. Zo moeten o.a. nog verluchtingen worden aangebracht.

Het kerkgebouw is 52 meter breed, 184 meter lang en de kapel bereikt een hoogte van negentig meter.

Athene. — Wegens een geschil over een bevloeiingskanaal zijn ruim vierhonderd bewoners uit twee dichtbij elkaar gelegen dorpen in de omgeving van de Griekse stad Missolonghi slaags geraakt. Twee personen kwamen bij het gevecht om het leven en 75 werden gewond.

Martin de Porres, de Dominicaanse lekebroeder, die vooral bij de gekleurde bevolking over heel de wereld grote verering geniet.

20 JULI 1944: De staatsgreep der Duitse generaals tegen Hitler

Verscheidene factoren werkten tegen, maar dè voornaamste was, dat de bom Hitler niet doodde

(Bijzondere correspondentie)

Het heeft lang geduurd, vóór de vrije wereld bijzonderheden vernam over de aanslag, die op 20 Juli 1944 in het Duitse hoofdkwartier in Oost-Pruisen op Hitler werd gepleegd en waarbij de Duitse nazi-leider ternauwernood aan de dood ontsnapte. Daar de samenzweerders geen contact hadden opgenomen met het buitenland en de voornaamste deelnemers aan het complot, na het mislukken van de aanslag en de daarop volgende staatsgreep, geen tijd meer hadden te vluchten, was men in de geallieerde landen aanvankelijk aangewezen op hetgeen de Duitse radio en pers over de gebeurtenissen op en vlak na de 20ste Juli mededeelden. Via de neutrale landen kwamen al spoedig nadere inlichtingen, maar het duurde toch tot na de ineenstorting van Duitsland, vóór men zich, door ondervraging van de weinig overlevende deelnemers, van ooggetuigen en van leden van de Gestapo een juist beeld kon vormen van hetgeen zich op die gedenkwaardige Juli-dag in Berlijn en in Hitlers hoofdkwartier in Oost-Pruisen heeft afgespeeld. Het is het beeld van een zorgvuldig, maar zonder veel fantasie, door een aantal principiële tegenstanders van Hitler voorbereid complot tot omverwerping van de nazi-regering, dat door een samenloop van omstandigheden — en misschien mede door het gebrek aan fantasie — mislukte en daarna door Himmlers politie gesmoord werd in een orgie van bloed.

Generaal von Beck, één der leiders van het complot, dat de aanslag op Hitler beraamde. Von Beck zou, als de staatsgreep van 20 Juli 1944 was gelukt, staatshoofd zijn geworden.

De rol van majoor Remer

De 20ste Juli 1944 was een stralende zomerdag. In Berlijn — toen reeds een ruïnenstad — onderscheidde het leven zich in niets van dat op andere dagen in het vijfde oorlogsjaar. Vrouwen met vermoeide gezichten dwaalden door de vernielde winkelstraten op zoek naar schaarse artikelen, die er toch niet waren. Voor de rijkskanselarij en andere regeringsgebouwen drentelden de posten van het wachtbataljon Berlijn heen en weer en hier en daar waren buitenlandse arbeiders aan het puinruimen. Alleen in het ministerie van oorlog aan de Prinz Albrechtstrasse hing een sfeer van gespannen afwachten. Diezelfde ochtend in alle vroegte was kolonel Kurt von Stauffenberg, de meest vertrouwde medewerker van de chef van de staf van het reserveleger, per vliegtuig naar het hoofdkwartier van Hitler in Oost-Pruisen vertrokken. Zijn officiële opdracht was rapport aan Hitler uit te brengen over een plan tot reorganisatie van het reserve-leger. In werkelijkheid was het zijn bedoeling een eind te maken aan het leven van de man, die hij verantwoordelijk achtte voor de naderende ondergang van Duitsland.

In het ministerie was alles voor een staatsgreep gereed. Bij de verbindingsafdeling, in de kelder van het ministerie, kon men op elk gewenst ogenblik orders verzenden aan alle Duitse legeronderdelen in Europa, waardoor zij van de dood van Hitler op de hoogte werden gesteld en aanwijzing kregen tot arrestatie van alle SS- en partij-functionarissen. Orders, die reeds geruime tijd geleden waren opgesteld door het groepje hoge Duitse officieren, dat de aanslag, die deze dag door kolonel Stauffenberg zou worden uitgevoerd, had voorbereid.

Nieuwe regering stond gereed.

Er was zelfs reeds een regering gevormd, die straks het bewind zou overnemen. Generaal von Beck, oud-stafchef van het Duitse leger en een fel tegenstander van Hitler, die reeds vóór 1939 aan — mislukte — samenzweringen tegen de nazi-leider had deelgenomen, zou staatshoofd worden, Goerdeler, een oud-burgemeester van Leipzig, kanselier, veldmaarschalk von Witzleben opperbevelhebber, generaal Hoepner, een tank-specialist, die in 1941 door Hitler was afgezet, omdat zijn offensief tegen Moskou was mislukt, chef van het reserve-leger. Ook generaal Olbricht, de onmiddellijke chef van von Stauffenberg en de ziel van de samenzwering, zou een hoge functie krijgen. Wat admiraal Canaris, de geheimzinnige chef van de contra-spionnage-dienst van de Duitse weermacht, die ook van de samenzwering op de hoogte was, zou worden, was nog niet uitgemaakt.

Vrijwel alle deelnemers aan het complot waren in de loop van de ochtend op het ministerie aangekomen. Generaal Hoepner, die in burger was, had in een koffer zijn generaalsuniform meegebracht en wisselde in de loop van de dag van kleding.

Intussen was graaf Stauffenberg met zijn speciale koeriersvliegtuig in Oost-Pruisen aangekomen. De posten lieten de zwaar-verminkte staf-officier (Stauffenberg was tijdens de Afrikaanse campagne zwaar gewond en miste o.a. het gebruik van een arm en een oog) ongehinderd passeren. Bij het eigenlijke hoofdkwartier — een groep half onder de bomen verscholen lage gebouwen en betonnen bunkers midden in een uitgestrekt bos — aangekomen, vernam von Stauffenberg, dat Hitler reeds met zijn medewerkers in conferentie was.

De bijeenkomst had ditmaal niet in zijn speciale bunker, maar, in verband met de warmte, in een met een betonnen muur versterkte barak plaats. Later heeft men aan deze omstandigheid het mislukken van de aanslag geweten. De bom, die Stauffenberg in zijn actentas droeg, ondervond in de barak minder weerstand en had daardoor een minder verwoestende werking dan was verwacht.

Zonder enig blijk van nervositeit betrad de nog jonge officier het vertrek, waar Hitler en een aantal medewerkers juist luisterden naar een uiteenzetting over de (zeer bedenkelijke) situatie aan het Oostelijk front. Stauffenberg, die even te voren in het toilet de bom in zijn actentas had ingesteld, meldde zich bij Hitler en nam toen plaats aan de grote tafel, waaromheen de bespreking werd gevoerd. De actentas zette hij naast zich onder de tafel op de grond.

De bom ontploft.

Reeds na enkele minuten — de bespreking over de toestand aan het Oostelijke front was nog steeds in volle gang — verontschuldigde hij zich: hij moest dringend met Berlijn telefoneren. Bij het verlaten van het vertrek liet hij zijn tas staan. Kolonel Brandt, een officier die naast hem zat, gaf de tas, die hem in de weg stond, met zijn voet nog een duwtje. Enkele tientallen seconden later kwam de bom tot ontploffing.

Ooggetuigen vertelden later, dat onmiddellijk na de zware explosie een verstikkende rook het vertrek vulde. Het meubilair was vernield, 't dak gedeeltelijk ingestort. Zwaargewonden lagen te kermen, verschillende anderen aanwezigen waren onmiddellijk gedood. Uit het stof en de rook maakten zich drie figuren los, die wankelend naar de uitgang liepen. Het waren een adjudant, veldmaarschalk Keitel en..... Hitler. De aanslag was mislukt!

Een arts, die de nazi-leider onmiddellijk daarop onderzocht, constateerde slechts enkele minder belangrijke kwetsuren. Een uur later, toen Mussolini — wiens bezoek aan het hoofdkwartier die dag op het programma stond — in het hoofdkwartier arriveerde, kon Hitler hem reeds tegemoet gaan en de hand drukken. Samen begaven de twee dictatoren zich naar de barak, waar de doden en gewonden inmiddels waren weggedragen. Schmidt, de tolk van Hitler, die als enige bij deze scène aanwezig was, vertelde later, dat Hitler op een wrakke stoel plaats nam en Mussolini, die lijkbleek zag, op een kist. Lange tijd zaten zij, zonder een woord te zeggen, tegenover elkaar. Zagen zij, op dit ogenblik, hun eigen, onafwendbare, ondergang reeds naderen?

De Staatsgreep gaat door,

Stauffenberg had, nadat hij op enige afstand het geluid van de zware ontploffing had vernomen, niet gewacht op een eventuele bevestiging van Hitlers dood. Hij was er van overtuigd, dat de nazi-leider was omgekomen en haastte zich terug naar zijn vliegtuig. Ook in het ministerie van oorlog in Berlijn handelde men in de veronderstelling, dat Hitler niet meer tot de levenden behoorde. Via telex en telefoon werden de gereed liggende orders doorgegeven aan de Duitse legercommandanten in Duitsland en aan de fronten. Een tankdivisie kreeg opdracht van zijn legerplaats bij Berlijn op te rukken naar de Duitse hoofdstad en de voornaamste gebouwen en kazernes van SS en Gestapo (Himmlers geheime politie) te bezetten. De commandant van Berlijn, die ook in het complot was, beval gelijktijdig aan de bevelhebber van het Berlijnse wachtbataljon, een zekere majoor Remer, de regeringsgebouwen, met welker bewaking het bataljon was belast, te bezetten en de voornaamste regeringsleiders te arresteren.

Maar nog vóór deze orders uitgevoerd konden worden, deed zich een aantal tegenslagen voor, waar de samenzweerders niet op hadden gerekend. Zij waren, bij het opstellen van hun plannen, uitgegaan van de veronderstelling, dat Hitler door de bomontploffing gedood zou zijn en dat de orders, die zij, langs de normale wegen van de bevelscentrale van het ministerie van oorlog, uitvaardigden, automatisch uitgevoerd zouden worden.

Hun eerste — en grootste — tegenslag was, dat Hitler niet dood was. De tweede, dat de tot het complot behorende officier in het hoofdkwartier in Oost-Pruisen, wiens taak het was geweest de verbindingen van het hoofdkwartier met de buitenwereld door te snijden, deze opdracht niet heeft uitgevoerd of heeft kunnen uitvoeren. En de derde, dat niet alle officieren, die de nieuwe orders ontvingen, deze zonder verdere ruggespraak uitvoerden.

Reeds enkele uren na de aanslag had veldmaarschalk Keitel verbinding met het ministerie van oorlog. Het gevolg was, dat enkele generaals, die zijdelings bij het complot betrokken waren, onder wie generaal Fromm, de commandant van het reserve-leger, gingen aarzelen. Generaal Fromm werd door de samenzweerders gevangen genomen, maar enkele uren later bevrijd, waarop hij op zijn beurt verschillende samenzweerders liet grijpen en hen zonder meer liet executeren of eigenhandig doodschoot. Generaal Fromm is later door Himmler gevangen genomen en, in verband met zijn medeweten van de aanslag, ter dood gebracht.

(Vervolg elders in dit blad)

Koblet en Kees Pellenaar zijn oude Tourvrienden, vóór de officiële start ontmoetten Koblet en Kees elkaar weer en zoals het onder goede vrienden betaamt het weerzien was allerhartelijkst.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1824

1924. — Heer Bommel vertelde het verhaal van zijn verzonnen moeilijkheden nu aan de burgemeester. En omdat hij het alzo dikwijls verteld had, begon hij er zelf in te geloven. Zijn stem trilde, toen hij over het lenen van enkele florijnen voor een week sprak en bij de passage over de heren onder elkaar sprongen hem de tranen in de ogen.

De uitwerking van deze ellendige geschiedenis op de heer Dickerdack was echter heel anders. Nadat hij een enkele onstelde zucht had geslaakt had zijn gelaat een steeds koelere uitdrukking aangenomen en toen heer Ollie tenslotte stilviel, was hij bezig, een puntje aan een potlood te slijpen.

„Tjonge, wat naar voor je, Bommel!" mompelde hij lusteloos. „Maar nu moet je me excuseren — ik heb het erg druk!"

„Dus U wilt me niet helpen!?" riep heer Ollie uit.

„Ga naar het arbeidsbureau, vriend!" ried de burgemeester aan. „Tegenwoordig zijn al die dingen zo mooi geregeld met overbruggingssteun en hulpfondsen en zo! In deze stad behoef je niet te verhongeren, hoor! Dat is uit de tijd, hahaha! Veel succes, hoor!"

Heer Bommel wankelde het raadhuis uit en bleef somber en gebroken op de stoep staan.

„Hebt U het nu gezien?" vroeg Tom Poes hoopvol. „Ziet U nu, dat dat herenclubje niets waard is? Gelooft U ook niet, dat U Uw tijd beter aan andere dingen kunt geven?"

„Bah!" snauwde heer Ollie. „Je praat naar dat je verstand hebt, jonge vriend! Je bent nog te klein om dit allemaal te kunnen begrijpen! Laat me alleen! Ik moet diep nadenken om mijn verdere houding te bepalen!

En dit is de 65-jarige heer Leo Meisters, een man, die ook aan de Tour meedoet, maar geheel in zijn eentje. Voor hem geen soigneurs, caravaan artisten en helpers, die hem bij het nemen van een of andere berg zullen steunen. Hij moet maar zien, hoe die er komt. Een deserteur, iemand, die denkt het alleen te kunnen klaren? Niets daarvan,, maar Leo kreeg van de machtige Tourbaas Godet geen toestemming om mee te dingen naar de gele trui en daarom gaat hij alleen. Zonder gele trui maar met het colbertje en pet op. Hij is alvast één dag eerder vertrokken uit Amsterdam en hoopt de gehele tour uit te kunnen rijden en een dag eerder aan te komen ook. Dit lijkt ons wel wat kras. Maar het is en blijft een krasse prestatie van deze 65-jarige baas, die hier van de douane de eerste stempel krijgt.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

49)

„O! Ja maar, vriend.... Als je dat restaurant een beetje beter kende, zou je weten, dat zulke dingetjes aan de orde van de dag zijn in de Roode Kip. Zo gaan de gasten daar nu eenmaal met elkaar om — vrolijke jonge mensen, je begrijpt 't wel. Zoiets neemt geen mens kwalijk."

„Mag ik niet eens even zijn hoofd door zijn keel heen slaan?"

„Nee, Garroway, in geen geval. Ik wil niet hebben, dat je meneer Finch onaangenaam bejegent. Hij gaat morgen trouwen, en hij is een vriend van mij."

„Maar ik...."

„Garroway," zei James Fletcher met 'n rustige, dwingende stem, „meneer Finch is een vriend van mij."

„Goed, meneer Fletcher," zei de agent gelaten.

Mevrouw Waddington stond aan de mouw van haar echtgenoot te plukken.

„Henry."

„Hallo?"

„Ik weet geen raad van de honger, Henry. Ik heb na de lunch niet meer gegeten of gedronken. Ze hebben hier een heerlijk soepje staan....."

„We zullen eens kijken," zei Henry „Ga je mee?" wendde hij zich naar George.

„Ik wou eigenlijk even met Molly meegaan; ze gaat in een hotel slapen en nu wou ik haar wegbrengen."

„Hè, nee, ga nou maar mee, George," vleide mevrouw Waddington. Ze kwam een beetje dichter bij hem. „Zeg, George, is dat echt waar, dat je die agent een klap op zijn oog hebt gegeven?"

„Ja zeker."

„Hè, vertel eens!"

„Nou, hij wou me arresteren, dus toen heb ik een tafellaken over zijn hoofd gegooid en toen heb ik hem een paar opstoppers gegeven van heb ik jou daar, net zo lang tot hij losliet."

De ogen van mevrouw Waddington schitterden. Zij stak haar arm door de zijnen.

„Wil je 't me maar vergeven, George?" zei ze. „Ik heb je verkeerd beoordeeld. Ik zou niet weten, aan wie ik Molly liever gaf dan aan jou."

James Fletcher stond in de maneschijn en hij zwaaide met zijn halter. Toen hij dit een poosje gedaan had, ondernam hij een paar eenvoudige, verkwikkende oefeningen. Hij zette zijn voeten een centimeter of vijftien van elkaar, met de tenen iets naar buiten; toen legde hij zijn handen op zijn heupen, met de duimen naar achter, en boog zich lichtelijk voorover — in de schouders beginnend, niet in de heupen. Hij trok zijn buikspieren in, en zorgend, dat hij ze ingetrokken hield, liet hij zich een flik eind overhellen naar links, met kracht de spieren aan zijn linkerkant samentrekkend. Bij dit al hield hij zijn benen voortdurend gestrekt en zijn knieën strak. Toen verplaatste hij de helling naar rechts en herhaalde dezelfde bewegingen twintig maal — tien maal naar links en tien maal naar rechts. Hij verrichte deze oefening langzaam en gelijkmatig, zonder rukken.

„Heerlijk!" zei James Fletcher, zijn ledematen vrijgevend. „Buitengewoon goed voor de dwarsspier — die wordt er om zo te zeggen een stevige en soepele riem door, die de lenden omgordt. Besteed je wel voldoende aandacht aan de lenden, Garroway?"

De agent schudde zijn hoofd.

„Niet zo bar," zei hij onverschillig. „Men vrouw geeft meer om haas."

James Fletcher zag hem medelijdend aan.

„Je schijnt er niet bij te zijn met je gedachten, Garroway," zei hij.

„Mag ik alsjeblieft ergens anders zijn met mijn gedachten," gaf de agent met bitterheid ten antwoord, „als ik een pak ransel heb gehad als een ezel, en als ze me peper in m'n ogen hebben gegooid en een tafellaken over m'n hoofd, en als ze over me gelopen en op me getrapt hebben? En daar krijg je dan nog bovenop, als je denkt, dat je d'r een paar de bak in kunt draaien...."

„In hechtenis nemen."

„.....in hechtenis nemen, waar je promotie door zou krijgen, dan krijg ik te horen, dat 't allemaal vrienden van u zijn, en dan tippelen ze weg en ik heb 't nakijken. Dat wordt me een beetje te machtig, meneer Fletcher. 't Zit me gemeen dwars."

James Fletcher gaf hem enige klopjes op zijn schouder.

„Je zult een betere kijk op het lot des dichters krijgen, als je de levensbeschrijvingen van de klassieken leest, Garroway. Iedere dichter moet de school des lijdens aflopen, voor hij anderen kan leren met gezang. De dag zal komen, dat je voor al die ervaringen dankbaar bent. Je komt er een heel eind mee vooruit. En anders denk je maar eens aan het geld, dat je morgen van meneer Waddington zul krijgen!"

„Had ik 't nu maar vast. Dan kocht ik er een stevig opfrissertje voor."

„Meneer Garroway!" werd er geroepen.

De agent keek op. In de opening der glazen deuren stond Molly.

„Meneer Garroway," zei Molly, „er is iets heel geheimzinnigs gebeurd. Meneer Finch heeft in zijn buffet twee grote flessen champagne gevonden. Hij begrijpt niet hoe ze daar komen maar hij vraagt, of u misschien even binnen wilt komen, om te kijken, en te keuren, of 't goede champagne is of niet."

De wolk, die gespreid had gelegen over het gelaat van de politieagent vervluchtigde, alsof een toverstaf zijn trekken had aangeraakt. Zijn tong kwam langzaam zijn mond uit en bewoog zich teder over zijn dorre lippen. Zijn enig zichtbare oog straalde met een glans, die geen land en geen zee ooit vertoonde.

„Doet u mee, meneer Fletcher?" zei hij.

„Ik zal je 't goede voorbeeld geven meneer Garroway," zei James Fletcher.

EINDE.

Begroting er door na tamme slot-zitting

Debat over lucht-koeling in broeierige Staten-zaal

Willemstad. — Nachtwerk is het gisteravond wel niet geworden, maar toch avondwerk na een lange middagzitting. Voorzitter Voges had zich dus wel een beetje misrekend, toen hij Woensdagavond wilde proberen er in één ruk een einde aan te maken. De Staten waren zeer duidelijk niet van zins het tot 'n hamerstukkenspelletje te laten komen. Daar waren trouwens de tientallen ingediende amendementen reeds 'n voldoende aanwijzing voor. Doch hoewel het gisteren reeds de vierde avond was, dat de Staten zich met de behandeling van de begroting onledig hielden en de geleerden verwachtten, dat het toch nog nachtwerk zou worden, was het om elf uur al afgelopen, nadat het hele ontwerp op voorstel van de heer Morkos staande de vergadering was aangenomen. De cijfers luidden: batig saldo: 231511.—; verhoogd met diverse verlagingen ten bedrage van 531.551.—, hetgeen een totaal geeft van 763.062.—. Dit laatste bedrag verminderd met 576.711.— resulteert in een batig saldo van 186.351.—.

Ook voor de Kapitaaldienst was een aantal amendementen ingedien. Een groot aantal daarvan werd ingetrokken. Naar aanleiding van zijn amendement inzake de nieuwbouw van de Landssecretarie, waarvan hij het op de begroting uitgetrokken bedrag ad ƒ 500.000.— in zijn geheel wilde doen afvoeren, legde de heer Morkos uit, dat hij gaarne iets meer wilde weten omtrent de bouwplannen. Hij vroeg zich af of bepaalde gedeelten van de bouw niet etappegewijs kunnen geschieden. Hij zeide de post wel te willen handhaven, mits er een P.M. van gemaakt wordt.

Een amendement-Braam had tot strekking de helft van het uitgetrokken bedrag in het Algemeen Reserve Fonds te storten. Spreker achtte de verbouwing echter zo noodzakelijk en van groot belang, dat volgens hem niet volstaan kan worden met een P.M.-post. Een verder uitstel kan niet gedoogd worden. Spreker motiveerde zijn voorstel met de stelling, dat het totale bedrag dit jaar toch niet opgesoupeerd zal worden. Van welk groot belang het was in deze zaak de grootste spoed te betrachten demonstreerde de DP-afgevaardigde met het feit, dat jaarlijks ongeveer tien procent van de geraamde verbouwingskosten voor huur wordt uitgegeven. Dus in tien jaar tijd kan het „er uit gehaald" worden.

De voorzitter van de Regeringsraad, mr Da Costa Gomez zegde toe de plannen te zullen doen overleggen. Er zal geen aanbesteding plaats vinden alvorens de Staten deze plannen hebben goedgekeurd. Deze aanbesteding zal in September a.s. plaats vinden. Spreker nam het amendement-Braam over.

De heer Morkos ging met deze voorstellen van de Regeringstafel accoord.

Een nu en dan nog al technisch debat over airconditioning ontspon zich hierna in verband met een amendement-Eman, dat ten doel had ƒ 3000.— op te brengen voor een luchtkoelingapparatuur in de rechterskamers te Aruba.

De heer Gomez zeide dit soort amendementen in het algemeen niet te kunnen aanraden, omdat men meestal niet op de hoogte is van de situatie ter plaatse. Thans is dat toevallig wel het geval.

Spreker was het met de heer Henny Eman eens, dat in de Arubaanse rechterskamers luchtkoeling inderdaad geen overbodige luxe is. Hij zeide geen bezwaar tegen het amendement te hebben en het gaarne te zullen overnemen.

Maar daar was de kous niet mee af. Want de heer v.d. Hoeven, die van tackelen houdt, wilde precies weten, hoe groot de kamers zijn.

Daar was het antwoord spoedig op gegeven. Vier bij drie meter, zeide de heer Gomez. Waarna de heer v.d. Hoeven repliceerde met de opmerking, dat hij ƒ 3000.— dan wel een hoge uitgave vond. Ongeveer de gehele Regering en het halve Statencollege kwam er toen aan te pas om uit te rekenen, dat het uitgetrokken bedrag voor de luchtkoeling der beide rechterskamers toch heus niet te hoog is. De heer v.d. Hoeven bereikte echter toch, dat een andere post luchtkoeling vertrekken van ƒ 9000.— tot ƒ 7000.— werd teruggebracht.

Henny Eman was voor het aannemen van zijn amendement zó dankbaar, dat hij een ander door hem ingediend amendement dat het aanbrengen van luchtkoeling in de kamer van de subst. officier van justitie beoogde, introk!

De heer Braam, die bij amendement een post nieuwbouw politie wilde halveren, trok zijn amendement eveneens in, omdat het geval moeilijkheden schiep in verband met de omstandigheid, dat de post op meerdere projecten sloeg. Besloten werd eerst overleg methet Eilandsbestuur te plegen.

Het amendementVlaun en Voges, dat inhield de aanschaf van een tweetal jeeps (een voor Saba en een voor St Eustatius ad ƒ 10.800.— in totaal werd door de Regering overgenomen.

De heren Morkos en Braam trokken hun amendement, dat tot doel had de bouw van de nieuwe gevangenis af te voeren, in, nadat de Regering beloofd had eerst inzage in de plannen te geven.

De heer Braam ging accoord met de aanschaf van een truck voor de gevangenis op conditie, dat deze truck dit jaar aangeschaft zal worden. Dit werd hem toegezegd. Weshalve hij zijn amendement introk.

De heer Abraham kreeg de dienstauto voor Financiën P.M. geplaatst en trok zijn amendement, dat de post wilde afvoeren, in. Het aanbrengen van een glazen wand in het douanekantoor te Kralendijk voor de somma van ƒ 3000.—, welke post de heer Abraham per amendement wilde opbrengen, vond geen genade in de ogen van de Landsminister van Financiën ad hoc, de heer F. Karner. Eerst zal nagegaan moeten worden of dat bedrag niet een beetje aan de hoge kant is. Hetzelfde gold voor het aanbrengen van zulk een wand in het postkantoor te Kralendijk.

De heer Abraham kreeg echter wel zijn bij amendement voorgestelde scooter voor de Posterijen op Bonaire.

De heer Van der Hoeven trok zijn amendement, inhoudende het afvoeren van de begroting van de post bouw motorschip voor de verbinding met de Bovenwinden, in.

Bovenwinden

Een amendement Vlaun-Voges resulteerde in een voorstel van de heer Karner, dat op de Suppletoire Begroting een bedrag van ƒ150.000.— zal opgebracht worden voor het maken van proefboringen i.v.m. de watervoorziening ten behoeve van de bevolking en het in aanbouw zijnde hotel (ƒ 50.000.—), alsmede voor de bouw van een weg van Philipsburg naar Little Bay in verband met het in aanbouw zijnde hotel (ƒ 100.000.—).

De heer Karner bleef er bij, dat het praematuur is dit hele bedrag nu reeds op te brengen. Als werkverschaffingsobject zijn deze werkzaamheden ook niet urgent, gezien momenteel verschillende kapitaalswerken op St Eustatus in uitvoering zijn.

Landsminister Pauw zeide, dat het onderzoek ter plaatse ook nog niet geëindigd is en het om die reden ook al te verkiezen is het hele bedrag thans niet op te brengen. Dat de K.L.M. geïnteresseerd zou zijn in het vliegveld op St Eustatius, hetgeen de her Vlaun had beweerd, was de landsminister niet bekend. De heren Vlaun en Voges gingen toen accoord met het voorstel van landsminister Karner.

De heer Abraham lichtte hierna een door hem ingediend amendement toe, dat bedoelde ƒ 50.000.— opte brengen voor het doen uitvoeren van proefboringen ten behoeve van de watervoorziening op Bonaire. Hij trok het tenslotte toch in.

Nadat de eindcijfers van de begroting (geraamd batig saldo: ƒ 186 351.—) waren medegedeeld, en de heer Gomez nog een kleine rectificatie had gegeven van zijn toelichting op de post telefoon-parket-Curaçao, dankte de voorzitter van de Regeringsraad allen die in de voorbije dagen onder zware druk hard hadden gewerkt aan de afhandeling van de begroting 1954. Hij dankte voor de steun, die hierbij ook de oppositie verleend had.

De heer Morkos stelde hierna voor het ontwerp in zijn geheel reeds thans in stemming te brengen.

Waarmede de vergadering accoord ging, nadat de eindcijfers geverifieerd waren. Het Ontwerp in zijn geheel werd zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Motie Braam

Ten slotte kwam nog de motie-Braam (verbeterd door Debrot) over de ziekteverzekering voor de ambtenaren en gouvernementslieden aan de orde Deze motie luidde als volgt:

De Staten van de Nederlandse Antillen, in openbare vergadering bijeen op de 15e Juli 1954;

Overwegende, dat de algemene ziekteverzekering voor de ambtenaren en gouvernements-werklieden, welke door de Regering sedert jaren in vooruitzicht werd gesteld, nog steeds niet aan de Staten ter goedkeuring is voorgelegd;

Overwegende, dat hierdoor het overheidspersoneel een belangrijke sociale verbetering mist;

Overwegende, dat vooral het overheidspersoneel met kleine salarissen en grote gezinnen zich gesteld ziet voor kosten van geneeskundige behandeling, waardoor dit in grote financiële moeilijkheden komt te verkeren

Besluiten bij de Landsregering aan te dringen om:

1) zo spoedig mogelijk een ziekteverzekering voor het personeel in Overheidsdienst aan de Staten ter goedkeuring aan te bieden;

2) vooruitlopende daarop na te gaan of reeds thans een bepaling in het leven kan worden geroepen, waarbij de gezinnen van Overheidspersoneel dat ingevolge de bestaande bepalingen krachtens zijn inkomen zelf aanspraak maakt op vrije geneeskundige behandeling, daarin worden betrokken.

en gaan over tot de orde van de dag

Voorzitter Voges dankte hierna allen, en in het bijzonder de Regering en haar adviseurs, alsmede de griffier en het personeel van de griffie voor hun medewerking aan de behandeling van deze begroting. Hij sprak het vertrouwen uit, dat de begroting 1954 tot heil moge strekken van de Nederlandse Antillen

Het was 11 uur, toen de voorzitter voor de laatste maal de hamer liet vallen.

Curacao heeft 54 kiesdistricten

Willemstad. — Een P.B. is verschenen, die de Kiesdistricten aangeeft.

De Kieskring Curaçao wordt verdeeld in 54 districten, Aruba in 25 en Bonaire in 3

Overdruk van plakzegels

Willemstad. — Ter vervanging van de plakzegels van 20 cent, worden verkrijgbaar gesteld plakzegels van 5 cent, die middels een overdruk een waarde van 20 cent hebben gekregen.

De overdruk zal geschieden door de waardeaanduiding f. 0.05 onleesbaar te maken en door in de bovenste helft van het zegel, in het midden het cijfer 20 te plaatsen en daaronder het woord „Cent".

Olie-mutaties

Emmastad. — De olie-mutaties van deze week zijn:

Aangekomen uit Nederland: R. Edelenbosch, H. van de Berg I, H.J. Put, P.A. v.d. Werf, R. Kooymans, W.M.J. Honings, A.J. Juffermans, J. de Haan, E.S. Straker, A.P. Sipman, J.C. Kooyman.

Vertrokken naar Nederland: J. M. Stoopman, A.E. Andre de la Porte, R.F. Meyer, J. Guthman, D.P. van Eyten, A.C. Oostvriesland, H.W. Dijkhoffz, T. Smit, H.C. Schriek, C. Albrecht, C. Wortel.

Naar Paramaribo: H. J. Kamperveen, J.W. Pinas, J.A.P. Boereveen, H.W. Rigot.

Het weer

Max. temp. 32.2 C (90.0 F) Min. temp. 26.0 C (78.88 F) Gem. 29.0 C (84.2 F)

Max. wind 20, Min 13, Gem. 15 knopen.

Vochtigheid 76%. Neerslag geen Helder 1 Licht bew. 15 Bewolkt 8 uren

Metro-Goldwijn-Mayer in Venezuela.....

Minnelli ziet decor voor „Green Mansion"

Willemstad. — Dinsdag j.l. meldde de "Amigoe" de aankomst van Producent Vincent Minelli, van Metro-Goldwyn Meyer. Hedenmiddag omstreeks vier uur arriveert deze filmmagnaat op Curaçao op doorreis naar Georgetown. Vncent Minnelli, die zijn Honeymoon in Venezuela doorbracht, — zijn vrouw, Peorgette Martel, is een zusje van Miss Univrese,— werd daar getroffen door de prachtige natuur en merkte direct de mogelijkheid op om in Venezuela een kleurenfilm te maken.

Een gesprek per telefoon met Metro volgde en het is nu in orde bevonden. Metro Goldwyn Mayer zal haar eerste kleurenfilm opnemen in de prachtige „selva" van Guayana, op Rancho Grande en de bergpas Angel. Gran Sabana wordt ook gefilmd voor bedoelde film.

De naam van de technicolorfilm is „Green Mansion", gebaseerd op het boek van gelijkluidende naam van W. H. Hudson. In „Green Mansion" spelen slechts drie beroepsspelers van Hollywood mee, de andere artisten zijn Venezolanen. Voor December hoopt Minelli te kunnen beginnen met de opnamen, waarvan een groot gedeelte van het succes van de film afhangt. Vincent Minelli is op doorreis naar New York, waar hij de laatste besprekingen over de film „Green Mansion", gaat houden.

Auto in brand

Willemstad. — Over toestel 00 meldde men gisteravond, dat in de Javastraat een auto in brand was geraakt.

De spuit van Mundo Nobo rukte uit, doch bij diens aankomst in de Javastraat ontdekte men, dat de brand middels enkele emmers water reeds was geblust. Oorzaak van de brand; kortsluiting in de accu.

Geinteresseerden bezichtigden het Waterfort

Willemstad. — Gistermorgen van 11 uur tot 12 uur bestond voor belangstellenden gelegenheid om het Waterfort een bezoek te brengen en dit van binnen te bezichtigen i.v.m. het aldaar eventueel te bouwen hotel „El Curaçao". Velen hadden aan de uitnodiging, die middels de plaatselijke pers was bekendgemaakt gehoor gegeven en lieten zich rondleiden door de leden van het Petit-Comite. Het uitzicht van de fortmuren is fantastisch mooi. Men overziet geheel de havenmonding en kan elk binnenkomend schip volgen in zijn manoeuvre's. Het gedeelte Brionplein en Pater Euwensweg is eveneens beziens waardig, de beweeglijkheid van Curaçaos verkeer valt hier direct op. De ruimte in het fort zelf valt mee. De vleugels komen op die plaatsen, waar men van de in het Fort Amsterdam staande gebouwen geen last heeft. Wij zouden toch in overweging willen geven om deze of op te ruimen of op te knappen, want nu bieden deze gebouwen, teweten het gebouw waar de Volksgezondheid zetelt en het oude postkantoor een troosteloze aanblik. Maar er moet méér gedaan worden. De opmerking van Dr. Maal tijdens de bijeenkomst op Chobolobo jongstleden Dinsdag betreffende de muur van het Riffort qualificeerden wij als zeer juist. De muur moet opgeknapt worden voordat de eerste gasten in het hotel komen. Maar dit zijn problemen voor straks. Het petit-comité is nog steeds bezig met de verkoop van de laatste aandelen. Het gaat echter vlug. Velen die gisteren het Waterfort hebben bekeken en eerst nogal sceptisch tegenover het plan Waterfort stonden, schijnen nu ook overtuigd van de goede keuze van de plaats.

De leden van het petit-comité verleenden alle informaties aan de belangstellenden, die zij direct enthousiast maakten. Nu is het wachten op de mededeling, „Alles is binnen en we gaan beginnen".

Defensie zonder Vlaun door Staten aangenomen

(Vervolg van pag. 1)

Nederlandse Antillen niet behoren tot het Koninkrijk althans geen gelijkwaardige delen van het Koninkrijk zijn.

In dit verband wees spr. op zijn rede, die hij ter RTC had gehouden waarbij spr. als zijn mening naar voren heeft gebracht dat de Antillen nog niet gelijkgerechtigd zijn.

Mr v. d. Meer trok het debat, dat weinig vruchtbaar ging worden, meer in juridische banen door vast te stellen, dat de wettelijke verplichting tot het doen van die bijdrage, nergens is vastgelegd. hierdoor krijgt die bijdrage min of meer het karakter van een gevoelsargument, anders geformuleerd, voelen de Staten het aan, of zij die bijdrage moeten doen of niet.

Spr. was van mening, dat de gelijkberechtigdheid niet bereikt is, daarom juist werd de RTC gehouden, zolang het Statuut geen feit is, zolang bestaat die wettelijke verplichting niet, aldus spr, die de morele plichten die uit eventuele toezeggingen zijn gedaan buiten beschouwing liet.

Spr. citeerde de grondwetten, kon daaruit concluderen, dat de grondwet spreekt van het rijk in Europa, en daarbij zijn de overzeese rijkdelen niet inbegrepen.

Nuchter en juist

Henny Eman liet een nuchtere en terzake kundige opmerking horen, toen hij laconiek opmerkte, dat met de defensie valt en naar de veiligheid van het economische leven, de welvaart. Economisch gesproken was het bijv. voor Aruba voordeliger bij te dragen in de defentie dan een eigen landleger te bekostigen ter bescherming van de Amerikaanse Lago-belangen.

De heer *Vlaun* had gelezen, dat men het in Nederland zo goed had, deze hoogconjunctuur vergeleken met de economische toestand in de Nederlandse Antillen gaf spr te denken. In de koloniale tijden zijn we door het moederland verwaarloosd, laten wij maar liever denken aan de economische opbouw i.p.v. aan defensie, :aldus spr, die aldus duidelijk van zijn vooringenomenheid inzake dit defensieplan liet blijken.

De regering antwoordt

„Hierna kwam de heer Gomez aan het woord, die een lang juridisch betoog hield over de begrippen „deel het koninkrijk" en refereerde hierbij zijn eigen werk, waarin hij diverse theorieën m.b.t. de positie van de Antillen, deel van het Koninkrijk of niet, ontvouwde.

Hij wees ook op de bepalingen in de Interiemregeling, die wel inderdaad de positie van de Antillen m.b.t. het koninkrijk vastleggen.

Waar Nederland de Antillen meerdere zelfstandigheid verleende, neemt dit met zich mee, dat wij niet alleen de vruchten kunnen plukken van een samengaan met het Koninkrijk, maar dat daarnaast de Antillen ook verplichtingen hebben. Defensie is een noodzakelijkheid, de opmerking van de heer Braam of de defensie uitvoerbaar is gezien in het licht van de sociale verplichtingen die men heeft ten aanzien van de bevolking, vond spr. een stelling, die men net zo goed kon omkeren. Liggen bijv, de sociale voorzieningen niet boven het draagkracht van de bevolking, indien deze een bescheiden defensie in de weg staan?

Hierna ging spr. uitvoering in op hetgeen reeds is gebeurd, hij begon met het bezoek van de staatssecretaris Moorman om na deze uitvoering overzicht te komen tot het feit, dat de defensie een ernstige plicht is en dat het bedrag van 3 millioen een fractie was van wat Nederland zich ten koste legt inzake de verdediging van de west.

Mr. v. d. Meer was het niet geheel eens met mr. dr. da C. Gomez en ging langs juridische wegen na, dat de verplichting tot het betalen van een bijdrage niet kan worden opgelegd.

Trouwens, aldus spr, de regering getuigdt hier zelf van door in de derde Nota van wijzigingen deze bijdrage van 3½ millioen terug te brengen tot 3, waaruit de verplichting dus niet blijkt.

Na ampele discussies maakte *Isa* er een einde aan door op te merken, dat de gedachtenwisseling tussen DP en Regering geen zin had, nu blijkt dat de heren aan de overkant in alle talen zwijgen. Hij stelde voor de discussies te sluiten en over te gaan tot stemming. Een sneer dus aan het adres van de NVP. fractie, die bij monde van de heer Broos liet weten, dat de NVP inderdaad, geen behoefte voelde de discussies voort te zetten.

Met de leden van de DP vóór alsmede Croes, en de overige leden tegen — Vlaun onttrok zich van de stemming — werd de 3 millioen goedgekeurd. Hierna trok Braam ook zijn amendement om fl. 1.165.000 op te brengen voor een nood-ouderdomsvoorziening in, ook Morkos trok zijn amendement van fl. 90.000.— in, nu de RR verklaard had, dat aan deze maatregel gewerkt wordt.

De besprekingen m.b.t. de bijdrage voor de Bovenwindse eilanden en Bonaire, c. q. het overnemen van het nadelig saldo dier begrotingen was een aangelegenheid, die naarmate de tijd verstreek, verwarrend werd.

Het vliegveld van Bonaire de bekende klacht, dat de Regering de bouw nimmer op de landsbegroting had mogen plaatsen, aangezien dit consequenties schiep, dit alles passeerde de revue, waarbij amendementen werden opgevoerd, afgevoerd en teruggetrokken.

Na ampele discussies werd Bonaire afgehandeld, de bijdrage aan dit eiland werd n.l. overgenomen.

Anders was het gesteld met de Bovenwinden, in de debatten nam de heer Voges ook deel.

Hij wil de bijdrage verhogen met fl. 53.400.—, welk bedrag later verlaagd wordt tot fl. 30.000.—

Landsminister Plantz wijst er op dat het met de verhogingen in de kapitaalsdienst voor de Bovenwinden bedoeld een overschrijding van fl. 97.000 van de begroting zou plaats vinden.

De heer *Voges* is de mening toegedaan, dat de weg voor het hotel er toch moet komen.

De heer *J. H. Eman* verklaart dat Aruba wel een vermindering van enkele postjes voor Aruba wil goedkeuren voor een bedrag van gezamenlijk fl. 29.000 uit liefde voor de Bovenwinden, waartegen de heer *Croes* zich verzet.

Het amendement Voges in stemming gebracht werd aangenomen met de leden van de DP. KCP en COP tegen, waarna de heer Debrot opmerkte, dat de regeringspartijen hun eigen landsminister weer in de steek hebben gelaten, en opmerking, die door de heer Broos werd beantwoord met de opmerking, dat de Regeringspartijen het debat gehoord hebben de mening zijn toegedaan, dat de voorstellen van de heer Voges redelijk waren.

Het was kwart voor zeven, toen wnd. voorzitter J. Isa de hamer liet vallen, de ziting werd hierna geschorst tot halfnegen .

De kapitaalsdienst zou dan aan bod komen.

Surinaamse Landsministers op doorreis

Willemstad. — Hedenochtend arriveerden met de Super 6-B van de Pan American Airways de beide Surinaamse Landsministers Emanuels en Jugal uit New York.

De beide ministers werden verwelkomd door de adjudant van de Gouverneur, Luitenant Frohn en de Algemeen Vertegenwoordiger van Suriname in de Nederlandse Antillen de heer Th. Simoons.

VAART EN VLUCHT

Haven Vrachtschepen 7 in, 6 uit. Tankschepen 15 in, 10 uit. Zeilschepen 4 in, 5 uit. Passagiers landend 6, vertrokken 5 doorgaand 89.

Hato. Vliegtuigen 12 in, 10 uit. Passagiers landend. 110, vertrokken 88. doorgaand 79.

Statuut ter behandeling in de Tweede Kamer

(Vervolg van pag. 1)

de rechten en vrijheden. Een dergelijke Landsregeling, aldus art. 44 wordt overgelegd aan de regering van het Koninkrijk en treedt eerst in werking, nadat de regering van het Koninkrijk daarmee haar instemming heeft betuigd. Is, vraagt prof. Romme, de Nederlandse regering bereid om, zodra een Landsverordening, bedoeld in art. 44, aan haar wordt overgelegd, daarvan aan het Nederlandse parlement mededeling te doen, bijvoorbeeld aan de Westindische commissies der Kamers?

Hier interrumpeert de heer H. Gortzak (C.P.N.): Maar stelt u zich eens voor, dat u dan niet meer in die commissie zit.

Romme: Die kans is kleiner dan dat u er ooit in komt!

Wat betreft de geuite bezwaren tegen art. 55, derde lid, ook prof. Romme zou dit gaarne geformuleerd hebben gezien overeenkomstig de wijzigingsprocedure, welke geldt voor de Nederlandse Grondwet. Maar wat moet zwaarder wegen: de keuze om afstand te doen van de 2/3 meerderheid door wijziging van het Statuut, dan wel: het Statuut, zoals het voor ons ligt, te verwerpen?

Spreker is van mening, dat het Statuut, zoals het na vele moeilijkheden voor ons ligt, niet mag worden verworpen. Men staat ook voor dit grote verschil met voorheen: Vroeger had Nederland het alleen voor het zeggen; thans hebben de Nederlandse regering plus de Kamers het niet meer voor het zeggen, maar zijn er anderen, gelijkwaardige partners overzee, die evenzeer zeggenschap hebben als wij en met wie we tot overeenstemming moeten komen of tegen wie men in het andere geval moet zeggen: Ik wil met u geen overeenstemming. Dat zou een ramp zijn en om die ramp te voorkomen, moet men het eerste nemen om (om het zo uit te drukken) het tweede binnen te halen.

Met wat de fractiegenote van prof. Oud, mevrouw Fortanier zeide, is de rede van Oud niet in overeenstemming, aldus mr. Romme. Maar spreker neemt aan, dat de woorden van mevr. Fortanier dan toch wel zullen gelden voor een deel van de V.V.D.-fractie. Het standpunt van mr. Oud is het volgende: Bij aanvaarding van het Statuut komen we in strijd met de Grondwet, omdat men dan onder de nieuwe rechtsorde, anders dan met een tweede lezing plus 2/3 meerderheid, wijziging kan brengen in de bepalingen van hoofdstuk II afdelingen 1 t/m 5 van de Grondwet, en hij ziet daarin een afwijking van de artt. 218 juncto 217 van de geldende Grondwet. Maar de restricties in beide genoemde artikelen gelden uitdrukkelijk alleen voor de overgangsperiode naar de nieuwe rechtsorde, dus voor het tot stand brengen der nieuwe rechtsorde in het Koninkrijk. In de tussenliggende periode mag inderdaad niet op de een of andere manier langs een ommetje geraakt worden aan hoofdstuk II. Echter gelden deze restricties n i e t, wanneer eenmaal de nieuwe rechtsorde is aanvaard en het Statuut in werking is getreden. Het thans ingediende wetsontwerp wijkt op zichzelf niet af van afd. 2 t/m 5 van hoofdstuk II. Wat de thans in behandeling zijnde wet wil, is, dat afwijking dezer bepalingen mogelijk zal worden gemaakt in een latere periode en die latere periode wordt niet beheerst door het hoofdstuk XIV en de artt. 217 en 218, die zijn dan „uitgewerkt".

Nu zegt mr. Oud, dat hij geen steen wil werpen op de weg van de regering, maar in feite richt hij met zijn ontwerp-motie een hele muur op de weg der samenwerking tussen de Rijksdelen. Wat hij daarin suggereert, dringt de regering op de weg naar de heropening der onderhandelingen met West-India.

Prof. Oud, aldus Romme, zei in zijn rede zelf, dat hij de verhoudingen in West-Indië niet zo goed kent en zijn motie levert daarvan het bewijs. Zelfs het indienen der suggestie acht spreker reeds niet onschadelijk en wanneer de motie zou worden aangenomen, kan men gerust zeggen, dat dit overzee zodanige beroering zou wekken, dat redelijkerwijs de samenwerking daardoor in allerernstigs gevaar zou worden gebracht. De motie-Oud zegt, dat het Statuut „behoort te worden aanvaard". Dat is al een verzwakking. Verder: Aanvaarding is niet mogelijk, zonder Grondwetsherziening. Ook dit is een verzwakking van standpunt. En tenslotte het voorstel tot schorsing der behandeling. Prof. Romme wil Oud een goede raad geven: dat hij over de door hem erkende lacune in zijn kennis ten aanzien van de verhoudingen overzee te rade zal gaan bij mevrouw Fortanier-de Wit.

Tot zover de heer Romme. De redacteur van het A.N.P. tekent hierbij aan, dat de rede van prof. Romme op de perstribune een uitstekende indruk maakte en vlijmscherp werd genoemd.

Vóór prof. Romme sprak prof. Lemaire van de K.N.P., die eveneens zijn grote instemming met het Statuut betuigde, maar vele bezwaren aanvoerde op juridisch en staatsrechtelijk terrein. „Wij staan op het punt om van het in 1948 in de Grondwet neergelegde begin wel een levenskrachtige helft te doen verrijzen, die zich stelt tegenover de andere, die in het moeras der mislukking is gezonken" (Indonesië.) Volgens spreker dient wel degelijk ook de positie van Nieuw-Guinea in het Koninkrijk te worden geregeld en moet ten aanzien van Nieuw-Guinea een interne regeling worden getroffen tussen Nederland en Suriname en de Antillen. Het bezwaar tegen het derde lid van art. 55 wil hij ondervangen door aanvaarding van het Statuut met de reserve, dat de slotzin van art. 3 („met dien verstande, dat de nieuwe Kamers de voorgestelde verandering bij volstrekte meerderheid der uitgebrachte stemmen kunnen aannemen") niet in werking zal treden, alvorens de Grondwet daarmee in overstemming is gebracht. Zulks zou dan moeten geschieden in samenwerking met Suriname en de Antillen en vóórdat Suriname en de Antillen het Statuut zouden hebben aanvaard.

In de avondvergadering kwam de communist Gortzak de heer Tilanus (C.H.U.) aan het woord.

De heer Tilanus wil het bezwaar aanvaarden, dat het Statuut misschien niet helemaal „waterdicht" is, de nieuwe rechtsorde is er en aan de Grondwet is z.i. voldaan.

De kwestie van de Statuutwijziging staat geheel los van de artikelen 217 en 218 van de Grondwet.

Afwijzing van het Statuut zou in West-Indië een morele schok veroorzaken waarvan de gevolgen voor het Koninkrijk niet zijn te overzien en spr. weigert vooralsnog de mogelijkheid te veronderstellen dat zo iets zou gebeuren.

Mogelijkheid van misbruik

De heer Schouten (Anti-Revolutionair) adstrueert zijn bezwaren tegen artikel 55 lid 3, die hij in de slotbijeenkomst van de RTC te berde had gebracht. Goede of kwade trouw ten aanzien van het gebruik maken van het Statuut om andere dan statuutswijzingen door te drijven is hier niet in het geding; het bezwaar van spr. richt zich niet tegen het eventueel maken van dit misbruik (dat inderdaad niet veel kans zou hebben) maar daarvan in de memorie van antwoord achtte de heer Schouten bepaald zwak en zelfs de Nieuwe Rotterdamse Courant, die het Statuut door dik en dun verdedigt, heeft de aangevochten mogelijkheid toegegeven.

De conclusie van de heer Romme dat bepaalde Grondwetsartikelen met de aanvaarding van het Statuut zouden zijn uitgewerkt, verklaart de heer Schouten niet te begrijpen. Spr, hoopt oprecht dat het antwoord van de regering zijn bezwaren zal kunnen ontzenuwen, want ook hij wenst dat het Statuut met zo groot mogelijke meerderheid zal worden aanvaard.

Dezelfde hoop werd uitgesproken door Ds. Zandt (Staatkundig Gereformeerd) die echter eveneens onoverkomelijke bezwaren tegen artikel 5 l. 3 heeft.

Betrouwbaarheid in geding

De laatste spreker was de heer Burger van de P.v.d.A. die de heer Romme bij viel en de heer Oud bestreed. Hij voerde tevens aan, dat hier de betrouwbaarheid van Nederland als onderhandelingspartner in het geding is. Het buitenland zou een verwerping niet kunnen begrijpen en dit is zeer belangrijk in verband met de belangstelling die er voor de ontwikkeling bestaat in de Verenigde Naties. Dat geldt eveneens voor de Overzeese Rijksdelen, het gaat hier om het prestige van Nederland. Degenen, die misbruik vrezen van art. 55 voegt hij toe dat als — wat niet het geval is — er hier een grondwettelijke waarborg zou wegvallen, daarvoor in de plaats zou komen een andere waarborg: immers voor een dergelijke slinkse wijziging van iets dat niets met het Statuut te maken heeft, is een regelmatig genomen besluit noodzakelijk, zowel van de Nederlandse regering als van de regeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen.

Spr. stelt overigens tegenover de mening van de heer Schouten dat wel degelijk moet worden gesproken van kwade trouw, wanneer een bepaalde mogelijkheid wordt benut, niet voor een rijksregeling, doch voor een doel waarvoor zij niet in het leven is geroepen.

Bij de beraadslagingen in de Kamer waren mede in de Tweede Kamer aanwezig de heren Debrot, Pos, Van Schaik en Van der Peijl.

Sinds de bevrijding 333.000 nieuwe woningen

Den Haag. — Gerekend tot en met Mei 1954 werden sedert de bevrijding 333.030 nieuwe woningen gebouwd, waarvan er 15664 als duplexwoning zijn ingericht, zodat er voor 348694 gezinnen woonruimte beschikbaar is gekomen.

De staatsgreep der Duitse generaals tegen Hitler

(Vervolg)

Fatale vergissing.

Ook de commandant van de tankdivisie, die de SS in Berlijn onschadelijk moest maken, beging een fatale vergissing. Hij reed voor zijn divisie uit en stelde zich in verbinding met generaal Guderian, de inspecteur van het tankwapen, die hem gelastte onmiddellijk rechtsomkeert te maken. Of Guderian, die later chef van de staf van het leger werd, van de aanslag heeft afgeweten is een punt, waaromtrent verschillende lezingen bestaan.

In het regeringscentrum van Berlijn voerde majoor Remer het eerste deel van zijn opdracht uit: hij trok een ring rond de verschillende ministeries, maar toen aarzelde ook hij. Mogelijk daartoe opgewekt door één van zijn subalterne officieren, een fanatieke nazi, stelde hij zich, alvorens over te gaan tot de arrestatie van regeringspersonen, in verbinding met Joseph Goebbels, de minister van propaganda.

Goebbels heeft waarschijnlijk onmiddellijk de situatie — en ook het dreigende gevaar, waarin hij persoonlijk verkeerde — doorzien. Hij verzocht Remer, alvorens iets te doen, een bespreking met hem te komen voeren en trachtte ondertussen via zijn privé-lijn verbinding te krijgen met Hitler in diens hoofdkwartier. Toen majoor Remer zijn werkvertrek binnenkwam, was de verbinding juist tot stand gekomen.

Goebbels gaf Remer de telefoonhoorn en toen hoorde de majoor, wien men verzekerd had, dat Hitler dood was, met eigen oren de wat hese stem van zijn „Führer", die hem ter plaatse tot kolonel bevorderde en hem gelastte het bevel van het Berlijnse garnizoen over te nemen en alles te doen, om rust en orde te herstellen. Waarop Remer zijn posten terug trok en verschillende andere leger-eenheden, die op Berlijn toe trokken, tegemoet reed om hen „op persoonlijk bevel van de Führer" te gelasten om te keren.

Ook de S.S. was inmiddels gealarmeerd en Kaltenbrunner, de wrede chef van Himmlers geheime politie, bereidde de eerste arrestaties voor.

Verwarring.

In het ministerie van oorlog heerste nu een grenzeloze verwarring. De deelnemers aan het complot hadden, toen zij vernamen, dat Hitler niet dood was, besloten hun poging een staatsgreep te ondernemen toch door te zetten, maar vrijwel alle niet-direct tot het complot behorende officieren, op wier medewerking zij hadden gerekend, vielen thans af. Kort daarop bezetten soldaten van het wachtbataljon het ministerie. Generaal Fromm werd bevrijd en haastte zich de door de samenzweerders uitgezonden orders te herroepen. Keitel deed vanuit zijn hoofdkwartier in Oost-Pruisen hetzelfde. De staatsgreep was mislukt!

Veldmaarschalk von Witzleben begaf zich naar zijn huis, waar hij kort daarop werd gearresteerd. Na een proces, waarbij men de bejaarde legeraanvoerder op allerlei geraffineerde wijzen trachtte te vernederen, werd hij ter dood veroordeeld en opgehangen. Von Beck deed een mislukte poging zich om het leven te brengen en werd daarop door Fromm doodgeschoten. Olbricht, von Stauffenberg en Hoepner werden diezelfde nacht geexecuteerd. Ook de meeste andere deelnemers aan het complot werden in de eerstkomende dagen gearresteerd en vrijwel zonder uitzondering, dikwijls na ontzettende martelingen om hen tot spreken te brengen, ter dood gebracht — Canaris enkele weken voor de capitulatie. Himmlers politie maakte van de gelegenheid gebruik om tal van mensen, die mindersympathiek tegenover het Hitler-régime stonden, te arresteren. Duizenden zijn in de maanden, volgende op de 20ste Juli, ter dood gebracht.

Heeft de aanslag de oorlog verkort?

De enige plaats, waar de staatsgreep lukte was...... Parijs. Daar liet generaal Heinrich von Stülpnagel, de commandant van de Franse hoofdstad, alle SS- en politie-officieren arresteren en stonden de veldmaarschalken Rommel en von Kluge op het punt onderhandelingen met de geallieerden te openen. Rommel werd echter enige dagen voor de aanslag zwaar gewond (later is hij op bevel van Hitler gedood). Na het mislukken van de staatsgreep in Berlijn werden von Stülpnagel en von Kluge teruggeroepen. Von Stülpnagel werd ter dood gebracht, von Kluge pleegde zelfmoord......

Over de vraag, of de aanslag van de 20ste Juli de oorlog heeft verkort lopen de meningen uiteen. Sommigen menen, dat het bekend worden van het feit, dat figuren als von Witzleben en von Beck hadden deelgenomen aan een complot tegen Hitler, diepe indruk heeft gemaakt op het Duitse officierscorps en tot verslapping van de Duitse weerstand heeft geleid.

Anderen daarentegen zijn de mening toegedaan, dat de mislukte aanslag Hitler de — lang gewenste — gelegenheid heeft geboden om de S.S. de volstrekte macht over het leger en een groot deel van het burgerlijk bestuur te verlenen. De aanwezigheid van nazi-fanatici op vele leidende posten in het laatste oorlogsjaar zou de ineénstorting van Duitsland slechts hebben vertraagd.

Maar hoe men daar ook over mag denken, over één ding zijn de meeste historici het eens: de aanslag heeft de wereld het bewijs geleverd, dat er ook binnen de Duitse grenzen mensen te vinden waren, bereid hun leven te geven om hun land van Hitler te bevrijden

Waar majoor Remer faalde. De Wilhelmsplatz in de regeringswijk van Berlijn, vóór zij door de bombardementen werd verwoest. Rechts het propagandaministerie, de zetel van Joseph Goebbels. Links de rijkskanselarij.

AGENDA

WEST-END: „Het Offer van een Moeder" 19 en 21 uur.

ROXY: „Tosca" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Man on a tightrope" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Purple Heart Diary" 20 uur.

REX: „House of Horror" 20 uur.

ROYAL: „Wicked Woman" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Island in the Sky" 19 uur.

APOTHEKEN

De nachtdiensten worden waargenomen in *Otrabanda* door: *Botica Central*, Bredestraat 45, tel. 3281, voor *Punda* door *Botica Nueva*, de Ruyterplein, tel. 2838.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy, van Eyck van Voorthuizenweg 2, tel. 3572.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Voor de oudere kinderen in het Nederlands
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 De stem van Amerika.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Sport Rubriek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Dansmuziek
20.30 Gevarieede muziek
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Advertentie
17.45 Voor de jarigen op de Antillen.
18.00 Een bijbels onderwerp.
18.15 De accordeonist J. Schutte
18.45 Nieuws
119.00 Hindostaanse uitzending.
20.00 Reclame
20.10 V & V programma,
20.20 De Tiptoppers
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling
05.30 — 23.00 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel 3209

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 17 Juli 12.00 W. N. G. Broug, Hotel, Negropont tel. 3072 — 2844
B.g.g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400

Materialen Afdeling
E. A. Wegman, Parrallelweg 7 tel. 4446

C. S. M.
Rederij
P.J. Hesper tel. 2710
Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 Kantoor tel 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 —08.00
W. Punt tel 2269

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest, tel. 3146.

THEATER ASIENTO: Vrijdag „Jumping Jacks". Toegang boven 16 jaar.

Protestanse Gemeente Emmastad
Zondag 18 Juli 9.30 *Voorbereiding H. Avondmaal.* Voorganger Ds. C. Th. Steenstra.
Woensdag 21 Juli 20.15 Gemeenteavond in het Wijkgebouw.
Creche: Iedere Zondagmorgen in het Wijkgebouw. Leeftijd tot 6 jaar.

Een dollar en een pakje sigaretten

Willemstad. — Een zeeman dronk met twee matrozen van de K.M. een biertje in de Oranjebar. Na het drinken van dit drankje verdwenen de matrozen en lieten de zeeman, die geen cent op zak had, in de bar achter. De politie nam de man mee naar boord, waar de kapitein de agenten een Amerikaanse dollar gaf en een pakje sigaretten om het verschuldigde te betalen.

Auto bijna in het water

Willemstad. — Gistermorgen reed bijna een wagen in het water op de Pater Euwensweg. Het had iets geregend, de auto was geslipt en hing half over de walkant. De autobestuurders worden erop gewezen, dat op genoemde weg, na een klein regenbuitje het slipgevaar groot is. Men doet goed voorzichtig te rijden, indien de weg nat is.

Het besluit van de voorzitter van het Hoofdstembureau voor het eilandgebied Curaçao waarbij ter vervulling van de vacature ontstaan door de ontslagname van de Heer B.Ph. Römer en het niet aannemen van hun benoemingen door de Heren M.F. da Costa Gomez, Ph. Cohen Henriquez, N. Debrot en Ch.E.W. Voges de Heer G.C. Sprockel benoemd is tot lid van de Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao, is ter inzage voor een ieder neergelegd ten burele van het Bevolkingsregister.

Curaçao, 12 Juli 1954

Namens de Voorzitter van het Hoofdstembureau voor het eilandgebied Curaçao,
Het Hoofd van de Afd. Burgerlijke Stand, Bevolkingsregister en Verkiezingen.
A. L. Hollander